

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 13. Oktober 1942 Wydano w Krakau, dnia 13 października 1942 r.	Nr. 85

Tag dzień	Inhalt/Treść	Seite strona
8. 8. 42	Verordnung über die Zulassung von Fahrzeugen zum Straßenverkehr Rozporządzenie o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego	577 577
30. 9. 42	Anordnung über die Weiterbenutzung von Kraftfahrzeugen Zarządzenie o dalszym używaniu pojazdów mechanicznych	599 599

Verordnung

über die Zulassung von Fahrzeugen
zum Straßenverkehr.

Vom 8. August 1942.

Inhaltsübersicht.

I. Zulassung von Fahrzeugen im allgemeinen

- § 1 Grundregel der Zulassung
- § 2 Einschränkung oder Entziehung der Zulassung

II. Zulassungsverfahren für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger

- § 3 Zulassungspflichtigkeit
- § 4 Antrag auf Erteilung der Betriebserlaubnis; Kraftfahrzeug- und Anhängerbrief
- § 5 Erteilung und Wirksamkeit der Betriebserlaubnis
- § 6 Wirksamkeit einer im Deutschen Reich erteilten Betriebserlaubnis für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger; Kraftfahrzeug- und Anhängerbrief
- § 7 Betriebserlaubnis für Fahrzeugteile
- § 8 Wirksamkeit einer im Deutschen Reich erteilten Betriebserlaubnis für Fahrzeugteile
- § 9 Zuteilung der amtlichen Kennzeichen für Kraftfahrzeuge und der Zulassungszeichen für Anhänger
- § 10 Ausfertigung des Kraftfahrzeug- oder Anhänger Scheins
- § 11 Behandlung der Kraftfahrzeug- oder Anhängerbriefe beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt
- § 12 Karteiführung

Rozporządzenie

o dopuszczeniu pojazdów do
ruchu drogowego.

Z dnia 8 sierpnia 1942 r.

Spis rzeczy.

I. Dopuszczenie pojazdów w ogólności

- § 1 Zasadnicza reguła dopuszczenia
- § 2 Ograniczenie lub odebranie dopuszczenia

II. Postępowanie dotyczące dopuszczenia pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych

- § 3 Obowiązek uzyskania dopuszczenia
- § 4 Wnioski na udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu; dowód tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego
- § 5 Udzielenie i ważność zezwolenia na dopuszczenie do ruchu
- § 6 Ważność zezwolenia na dopuszczenie do ruchu dla pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych, udzielonego w Rzeszy Niemieckiej; dowód tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego
- § 7 Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu dla części pojazdu
- § 8 Ważność udzielonego w Rzeszy Niemieckiej zezwolenia na dopuszczenie do ruchu dla części pojazdu
- § 9 Przydzielenie urzędowych znaków rejestracyjnych dla pojazdów mechanicznych i znaków dopuszczenia dla wozów przyczepnych
- § 10 Wystawienie dowodu rejestracyjnego pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego
- § 11 Załatwianie spraw, dotyczących dowodów tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego
- § 12 Prowadzenie kartoteki

- § 13 Meldepflichten der Eigentümer und Halter von Kraftfahrzeugen oder Anhängern
- § 14 Prüfungsfahrten, Probefahrten, Überführungsfahrten
- § 15 Überwachung der Kraftfahrzeuge und Anhänger
- § 16 Versicherungsnachweis
- § 17 Anzeigepflicht des Versicherers
- § 18 Mangelnder Versicherungsschutz

III. Allgemeine Bau- und Betriebsvorschriften für Fahrzeuge

- § 19 Beschaffenheit der Fahrzeuge
- § 20 Kennzeichnung der Fahrzeuge
- § 21 Lenkvorrichtung und Bespannung
- § 22 Bremsen
- § 23 Umriß und Maße der Fahrzeuge
- § 24 Achsdruck und Gesamtgewicht
- § 25 Achsstand
- § 26 Bereifung
- § 27 Schallzeichen an Fahrzeugen
- § 28 Rückspiegel
- § 29 Beleuchtung
- § 30 Schlußlichter und Rückstrahler

IV. Besondere Bau- und Betriebsvorschriften für Kraftfahrzeuge, Kraftfahrzeuganhänger und Fahrräder

A. Kraftfahrzeuge

- § 31 Bau- und Betriebsvorschriften

B. Fahrräder

- § 32 Beleuchtung an Fahrrädern
- § 33 Schlußlichter
- § 34 Rückstrahler an Tretteilen
- § 35 Bremsen an Fahrrädern

V. Schlußbestimmungen

- § 36 Zuständigkeiten
- § 37 Geltungsbereich
- § 38 Ausnahmen
- § 39 Strafbestimmungen
- § 40 Ermächtigung
- § 41 Inkrafttreten
- § 42 Übergangsbestimmungen

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

I. Zulassung von Fahrzeugen im allgemeinen.

§ 1

Grundregel der Zulassung.

Zum Verkehr auf öffentlichen Straßen sind alle Fahrzeuge zugelassen, die den Vorschriften dieser Verordnung und der Straßenverkehrsordnung vom 17. Mai 1941 (VBIGG. S. 349) entsprechen, soweit nicht für die Zulassung einzelner Fahrzeugarten ein Erlaubnisverfahren vorgeschrieben ist.

§ 2

Einschränkung oder Entziehung der Zulassung.

Erweist sich ein Fahrzeug nicht vorschriftsmäßig, so kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — dem Eigentümer oder Halter eine angemessene Frist zur Behebung der Mängel setzen und nötigenfalls den Betrieb des Fahrzeugs im öffentlichen Verkehr untersagen

- § 13 Obowiązki właścicieli i posiadaczy zgłaszania pojazdów mechanicznych lub wozów przyczepnych
- § 14 Jazdy w celu badania, jazdy próbne, jazdy translokacyjne
- § 15 Nadzór nad pojazdami mechanicznymi i wozami przyczepnymi
- § 16 Dowód ubezpieczenia
- § 17 Obowiązek doniesienia zakładu ubezpieczeń
- § 18 Brak ochrony ubezpieczeniowej

III. Ogólne przepisy dotyczące budowy i ruchu pojazdów

- § 19 Właściwość pojazdów
- § 20 Oznaczenie pojazdów
- § 21 Mechanizm kierowniczy i zaprzęg
- § 22 Hamulce
- § 23 Obrys i wymiary pojazdów
- § 24 Ciśnienie osi i ogólny ciężar
- § 25 Rozstaw osi
- § 26 Rodzaj obręczy
- § 27 Sygnały dźwiękowe przy pojazdach
- § 28 Lustro wsteczne
- § 29 Oświetlenie
- § 30 Światła tylne i szkiełka odblaskowe

IV. Specjalne przepisy budowy i ruchu dla pojazdów mechanicznych, wozów przyczepnych pojazdów mechanicznych i rowerów

A. Pojazdy mechaniczne

- § 31 Przepisy dotyczące budowy i ruchu

B. Rowery

- § 32 Oświetlenie przy rowerach
- § 33 Światła tylne
- § 34 Szkiełka odblaskowe przy pedałach
- § 35 Hamulce przy rowerach

V. Postanowienia końcowe

- § 36 Właściwości
- § 37 Zakres mocy obowiązującej
- § 38 Wyjątki
- § 39 Postanowienia karne
- § 40 Upoważnienie
- § 41 Wejście w życie
- § 42 Postanowienia przejściowe

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

I. Dopuszczenie pojazdów w ogólności.

§ 1

Zasadnicza reguła dopuszczenia.

Do ruchu na drogach publicznych są dopuszczone wszystkie pojazdy, które odpowiadają przepisom niniejszego rozporządzenia i ordynacji drogowo-komunikacyjnej z dnia 17 maja 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 349), o ile dla dopuszczenia poszczególnych rodzajów pojazdów nie jest przepisane postępowanie dotyczące uzyskania zezwolenia.

§ 2

Ograniczenie lub odebranie dopuszczenia.

Jeżeli pojazd okaże się nieodpowiadający przepisom, to starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — może wyznaczyć właścicielowi lub posiadaczowi odpowiedni termin w celu usunięcia braków, a w razie konieczności zakazać kursowania pojazdu w ruchu publicz-

oder beschränken; er kann die Beibringung eines Sachverständigen-Gutachtens oder die Vorführung des Fahrzeugs anordnen. Nach Untersagung des Betriebs von Fahrzeugen, die unter Ausstellung eines Erlaubnisscheins zugelassen waren, ist der Schein abzuliefern; bei Kraftfahrzeugen ist das Kennzeichen zu entstempeln.

II. Zulassungsverfahren für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger.

§ 3

Zulassungspflichtigkeit.

(1) Kraftfahrzeuge (maschinell angetriebene, nicht an Gleise gebundene Landfahrzeuge) und ihre Anhänger (nach ihrer Bauart zum Mitführen hinter Kraftfahrzeugen bestimmte Fahrzeuge) dürfen auf öffentlichen Straßen nur in Betrieb gesetzt werden, wenn sie durch Erteilung einer Betriebserlaubnis und durch Zuteilung eines amtlichen Kennzeichens für Kraftfahrzeuge oder eines Zulassungszeichens für Anhänger von dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zum Verkehr zugelassen sind.

(2) Ausgenommen von den Vorschriften über das Zulassungsverfahren sind

1. Kraftfahrzeuge mit einer Höchstgeschwindigkeit bis 6 Kilometer je Stunde, sofern sie nicht auf Reichsautobahnen betrieben werden;
2. selbstfahrende Arbeitsmaschinen (Kraftfahrzeuge, die nach ihrer Bauart und ihren besonderen, mit dem Fahrzeug fest verbundenen Einrichtungen zur Leistung von Arbeit, nicht zur Beförderung von Personen oder Gütern bestimmt und geeignet sind), die zu einer von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) bestimmten Art solcher Fahrzeuge gehören. Der Führer eines solchen Fahrzeugs muß eine Bescheinigung des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Straßenverkehrsamt — mitführen, daß das Fahrzeug den Vorschriften dieser Verordnung entspricht; die Bescheinigung darf für Fahrzeuge mit einer Höchstgeschwindigkeit über 20 Kilometer je Stunde nur erteilt werden, wenn dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — nachgewiesen worden ist, daß eine ausreichende Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung (§ 16) besteht oder daß der Halter der Versicherungspflicht nicht unterliegt. Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — kann die Beibringung eines Gutachtens eines amtlich anerkannten Sachverständigen über die vorschriftsmäßige Beschaffenheit des Fahrzeugs anordnen; liegt ein Gutachten eines amtlich anerkannten Sachverständigen des Reiches vor, so ist dieses der Erteilung der Bescheinigung zugrunde zu legen. Die Fahrzeuge mit einer Höchstgeschwindigkeit über 20 Kilometer je Stunde müssen ein Kennzeichen nach den Bestimmungen des § 9 Abs. 2 und 3 führen; bei Standortverlegung findet § 13 Abs. 2 Anwendung;

nym lub ograniczyć je; może on zarządzić przedłożenie orzeczenia rzeczoznawcy lub dostarczenie pojazdu do badania. Po wydaniu zakazu kursowania pojazdów, dopuszczonych pod warunkiem wystawienia zaświadczenia zezwolenia, należy zaświadczenie zwrócić; przy pojazdach mechanicznych należy skasować ostemplowanie na znaku rejestracyjnym.

II. Postępowanie dotyczące dopuszczenia pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych.

§ 3

Obowiązek uzyskania dopuszczenia.

(1) Pojazdy mechaniczne (z napędem mechanicznym, nie biegnące na szynach pojazdy lądowe) i ich wozy przyczepne (pojazdy, które stosownie do ich konstrukcji przeznaczone są do ciągnięcia ich przez pojazdy mechaniczne) mogą być dopuszczone do ruchu na drogach publicznych tylko wówczas, gdy przez udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu i przez przydzielenie urzędowego znaku rejestracyjnego dla pojazdów mechanicznych lub znaku dopuszczenia dla wozu przyczepnego dopuszczone są do ruchu przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego.

(2) Wyjęte z pod przepisów o postępowaniu dotyczącym dopuszczenia są:

1. pojazdy mechaniczne o maksymalnej szybkości do 6 kilometrów na godzinę, o ile nie kursują na autostradach Rzeszy;
2. samopopuszające się maszyny robocze (pojazdy mechaniczne, które stosownie do swej konstrukcji i swych specjalnych, ściśle z pojazdem złączonych urządzeń przeznaczone są i nadają się do wykonywania pracy a nie do przewożenia osób lub towarów), które należą do jednego z rodzajów pojazdów mechanicznych określonych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych). Kierowca takiego pojazdu mechanicznego musi mieć przy sobie zaświadczenie starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego, że pojazd odpowiada przepisom niniejszego rozporządzenia; zaświadczenia wolno udzielić dla pojazdów o maksymalnej szybkości ponad 20 kilometrów na godzinę tylko wówczas, jeśli udowodniono staroście powiatowemu (staroście miejskiemu) — urzędowi ruchu drogowego, że istnieje dostateczne ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego (§ 16) lub, że posiadacz nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia. Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — może zarządzić przedłożenie orzeczenia urzędowo uznanego rzeczoznawcy o przepisowej właściwości pojazdu; o ile przedłożono orzeczenie urzędowo uznanego rzeczoznawcy w Rzeszy, to należy wziąć je za podstawę przy udzielaniu zaświadczenia. Pojazdy o maksymalnej szybkości ponad 20 kilometrów na godzinę muszą posiadać znak rejestracyjny według postanowień § 9 ust. 2 i 3; w razie przeniesienia miejsca stałego postoju ma zastosowanie § 13 ust. 2;

3. maschinell angetriebene Krankenfahrräder mit einer Höchstgeschwindigkeit bis 20 Kilometer je Stunde;
4. Anhänger besonderer Bauart oder für besonderen Verwendungszweck nach Bestimmungen, die die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) im Verwaltungswege erläßt.

Auf Antrag können auch für solche Fahrzeuge Kraftfahrzeug- oder Anhängerbriefe (§§ 4, 6 Abs. 2) ausgestellt werden; sie sind dann in dem üblichen Zulassungsverfahren zu behandeln.

§ 4

Antrag auf Erteilung der Betriebserlaubnis; Kraftfahrzeug- und Anhängerbrief.

Die Betriebserlaubnis ist beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — unter Vorlegung eines Kraftfahrzeug- oder Anhängerbriefes zu beantragen, der vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — bezogen werden kann. Als Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief dürfen nur die amtlich hergestellten Vordrucke verwendet werden. In dem Brief hat der amtlich anerkannte Sachverständige zu bescheinigen, daß das Fahrzeug richtig beschrieben ist und den geltenden Vorschriften entspricht.

§ 5

Erteilung und Wirksamkeit der Betriebserlaubnis.

(1) Die Betriebserlaubnis ist zu erteilen, wenn das Fahrzeug den für die Erteilung der Betriebserlaubnis im Deutschen Reich jeweils geltenden Vorschriften nach dem Gutachten eines amtlich anerkannten Sachverständigen entspricht.

(2) Die Betriebserlaubnis bleibt, wenn sie nicht ausdrücklich entzogen wird, bis zur endgültigen Außerbetriebsetzung des Fahrzeugs wirksam, solange nicht Teile des Fahrzeugs verändert werden, deren Beschaffenheit vorgeschrieben ist oder deren Betrieb eine Gefährdung anderer Verkehrsteilnehmer verursachen kann. Nach solchen Änderungen hat der Eigentümer des Fahrzeugs eine erneute Betriebserlaubnis unter Beifügung des Gutachtens eines amtlich anerkannten Sachverständigen über den vorschriftsmäßigen Zustand des Fahrzeugs zu beantragen, wenn nicht für die an- oder eingebauten Teile einzeln eine besondere Betriebserlaubnis erteilt ist, deren Wirksamkeit nicht von einer Abnahme (§ 7) abhängt.

§ 6

Wirksamkeit einer im Deutschen Reich erteilten Betriebserlaubnis für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger; Kraftfahrzeug- und Anhängerbrief.

(1) Eine im Deutschen Reich erteilte Betriebserlaubnis für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger gilt auch im Generalgouvernement. Das gleiche gilt für eine *a l l g e m e i n e* Betriebserlaubnis, die

3. krzesła dla chorych z napędem mechanicznym o maksymalnej szybkości 20 kilometrów na godzinę;

4. wozy przyczepne specjalnej konstrukcji lub dla specjalnego celu użytkowego według postanowień, które wyda drogą administracyjną Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych).

Dla takich pojazdów mechanicznych można również na wniosek wystawiać dowody tożsamości pojazdu mechanicznego lub dowody tożsamości wozu przyczepnego (§§ 4, 6 ust. 2); należy je wtedy traktować drogą zwyczajnego postępowania dotyczącego dopuszczenia.

§ 4

Wniosek o udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu; dowód tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego.

Wniosek o zezwolenie na dopuszczenie do ruchu złożyć należy u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego — przedkładając dowód tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego, który można nabyć u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego. Jako dowodu tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego wolno używać tylko urzędowo sporządzonych formularzy. Urzędowo uznany rzeczoznawca winien zaświadczyć w dowodzie tożsamości, że pojazd jest należycie opisany i odpowiada obowiązującym przepisom.

§ 5

Udzielenie i ważność zezwolenia na dopuszczenie do ruchu.

(1) Zezwolenia na dopuszczenie do ruchu należy udzielać wtedy, gdy pojazd odpowiada obowiązującym każdocześnie w Rzeszy Niemieckiej przepisom dla udzielania zezwolenia na dopuszczenie do ruchu według orzeczenia urzędowo uznanego rzeczoznawcy.

(2) Jeśli zezwolenia na dopuszczenie do ruchu nie odebrano wyraźnie, zachowuje ono nadal swą ważność aż do ostatecznego wycofania pojazdu z ruchu, jak długo nie zmieniono części pojazdu, których właściwość jest przepisana lub których kursowanie może spowodować zagrożenie innych uczestników ruchu. Po takich zmianach winien właściciel pojazdu złożyć ponowny wniosek o zezwolenie na dopuszczenie do ruchu, dołączając orzeczenie urzędowo uznanego rzeczoznawcy o przepisowym stanie pojazdu, o ile dla dobudowanych lub wbudowanych części udzielono z osobna specjalnego zezwolenia na dopuszczenie do ruchu, których ważność nie zależy od odbioru (§ 7).

§ 6

Ważność zezwolenia na dopuszczenie do ruchu dla pojazdów mechanicznych i ich wozów przy- czepnych, udzielonego w Rzeszy Niemieckiej; do- wód tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego.

(1) Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu dla pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych, udzielone w Rzeszy Niemieckiej, obowiązuje również w Generalnym Gubernatorstwie. To

nach den Vorschriften des Deutschen Reiches für reihenweise gefertigte Fahrzeuge durch Typschein erteilt ist.

(2) Der Inhaber eines solchen Typscheines hat für jedes dem Typ entsprechende Fahrzeug einen Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief auszufüllen. Die Vordrucke für die Briefe sind von der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin zu beziehen. In dem Brief sind die Angaben über das Fahrzeug von dem Inhaber des Typscheines für das Fahrzeug oder, wenn mehrere Hersteller beteiligt sind, von jedem Beteiligten für die von ihm hergestellten Teile einzutragen, sofern nicht ein Beteiligter die Ausfüllung des Briefes übernimmt. Die Richtigkeit der Angaben über die Beschaffenheit des Fahrzeugs und über dessen Übereinstimmung mit dem genehmigten Typ hat der für die Ausfüllung des Briefes (ganz oder jeweils für einen bestimmten Teil) Verantwortliche zu bescheinigen.

(3) Drei Jahre nach Ausstellung des Typscheines erlöschen die auf ihm beruhenden Befugnisse des Inhabers, sofern sie nicht verlängert worden sind. Erweist sich der Inhaber als unzuverlässig, so kann ihm der Typschein durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) entzogen werden. Diese kann durch einen Beauftragten die Ausübung der durch den Typschein verliehenen Befugnisse beim Hersteller oder Händler jederzeit nachprüfen.

§ 7

Betriebserlaubnis für Fahrzeugteile.

(1) Die Betriebserlaubnis kann auch einzeln für Teile von Fahrzeugen erteilt werden, wenn der Teil eine technische Einheit bildet, die im Erlaubnisverfahren selbständig behandelt werden kann. Die Erlaubnis ist gegebenenfalls dahin zu beschränken, daß der Teil nur an Fahrzeugen bestimmter Art und nur bei einer bestimmten Art des Ein- oder Anbaus verwendet werden darf; die Wirksamkeit der Betriebserlaubnis kann von der Abnahme des Ein- oder Anbaus durch einen amtlich anerkannten Sachverständigen abhängig gemacht werden.

(2) Die Betriebserlaubnis ist zu erteilen, wenn der Fahrzeugteil den für die Erteilung der Betriebserlaubnis im Deutschen Reich geltenden Vorschriften nach dem Gutachten eines amtlich anerkannten Sachverständigen entspricht; soll der Fahrzeugteil an einem bestimmten Fahrzeug an- oder eingebaut werden, so ist das Gutachten des amtlich anerkannten Sachverständigen in dem Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief einzutragen, falls es sich nicht gegen die Erteilung ausspricht; unter dem Gutachten hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — gegebenenfalls einzutragen: „Betriebserlaubnis erteilt“; im Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief ist der gleiche Vermerk unter kurzer Bezeichnung des genehmigten Teils zu machen.

samo obowiązuje dla ogólnego zezwolenia na dopuszczenie do ruchu, udzielonego według przepisów Rzeszy Niemieckiej na mocy zaświadczenia o dopuszczalności typu dla seryjnie wykonywanych pojazdów.

(2) Właściciel takiego zaświadczenia o dopuszczalności typu pojazdów winien wypełnić dowód tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego dla każdego pojazdu odpowiadającego typowi. Formularze dla dowodów tożsamości należy nabywać w „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Państwowym Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie. W dowodzie tożsamości winien posiadacz zaświadczenia o dopuszczalności typu podać dane o pojeździe, lub jeśli uczestniczy kilku wytwórców, winien każdy uczestniczący podać dane o wykonanych przez niego częściach, o ile jeden z uczestniczących nie podejmie się wypełnienia dowodu tożsamości. Prawdziwość danych o właściwości pojazdu i ich zgodność z dozwoływonym typem zaświadcza osoba, odpowiedzialna za wypełnienie dowodu tożsamości (w całości lub każdorazowo dla pewnej określonej części).

(3) Po upływie trzech lat po wystawieniu zaświadczenia o dopuszczalności typu gasną spoczywające na nim uprawnienia właściciela, o ile ich nie przedłużono. Jeżeli okaże się, że właściciel nie jest godnym zaufania, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może mu odebrać zaświadczenie o dopuszczalności typu. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może każdej chwili zbadać przez pełnomocnika u wytwórcy lub handlarza wykonywanie uprawnień, nadanych na mocy zaświadczenia o dopuszczalności typu.

§ 7

Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu dla części pojazdu.

(1) Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu może być również udzielone z osobna dla części pojazdów, jeżeli ta część tworzy techniczną całość, która może być w zaświadczeniu o dopuszczalności typu traktowana samodzielnie. Zaświadczenie ograniczyć należy w danym razie w tym kierunku, że tej części wolno użyć tylko do pojazdów określonego rodzaju i tylko przy określonym rodzaju wbudowy i dobudowy; ważność zezwolenia na dopuszczenie do ruchu może być uzależniona od odbioru wbudowy lub dobudowy przez urzędowo uznanego rzeczoznawcę.

(2) Zezwolenia na dopuszczenie do ruchu udzielić należy wówczas, gdy część pojazdu odpowiada przepisom obowiązującym w Rzeszy Niemieckiej dla udzielania zezwolenia na dopuszczenie do ruchu stosownie do orzeczenia urzędowo uznanego rzeczoznawcy; jeżeli część pojazdu ma być dobudowana lub wbudowana do określonego pojazdu, to wpisać należy w dowodzie tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego orzeczenie urzędowo uznanego rzeczoznawcy, o ile nie sprzeciwia się ono udzieleniu zezwolenia; starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — winien w danym razie wpisać pod orzeczeniem: „Udzielono zezwolenia na dopuszczenie do ruchu“; w dowodzie tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego należy wpisać tę samą uwagę, określając krótko dozwołaną część.

(3) Scheinwerfer (auch zusätzliche Scheinwerfer), Begrenzungs Lampen, Schluß- und Bremslichter, Glühlampen, Rückstrahler, Vorrichtungen für Schallzeichen, Fahrtrichtungsanzeiger, amtliche Kennzeichen und ihre Beleuchtung, Geräte zur Bezeichnung des Mitführens von Anhängern und Geräte zur Verständigung beim Überholen sowie Beiwagen von Krafträdern müssen in einer nach den im Deutschen Reich geltenden Vorschriften amtlich genehmigten Bauart ausgeführt sein.

§ 8

Wirksamkeit einer im Deutschen Reich erteilten Betriebserlaubnis für Fahrzeugteile.

Eine im Deutschen Reich erteilte Betriebserlaubnis für Fahrzeugteile gilt auch im Generalgouvernement. Das gleiche gilt für eine allgemeine Betriebserlaubnis, die nach den Vorschriften des Deutschen Reiches für reihenweise gefertigte Teile durch Typschein erteilt worden ist; der Inhaber eines solchen Typscheins hat durch Anbringung des ihm vorgeschriebenen Typzeichens auf jedem dem Typ entsprechenden Teil dessen Übereinstimmung mit dem genehmigten Typ zu bestätigen. Findet eine Abnahme statt, so hat der amtlich anerkannte Sachverständige im Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief die abgenommenen Teile unter Angabe des Typzeichens zu vermerken.

§ 9

Zuteilung der amtlichen Kennzeichen für Kraftfahrzeuge und der Zulassungszeichen für Anhänger.

(1) Die Zuteilung des amtlichen Kennzeichens für ein Kraftfahrzeug oder des Zulassungszeichens für einen Anhänger hat der Eigentümer beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) + Straßenverkehrsamt — zu beantragen, in dessen Bezirk das Fahrzeug seinen regelmäßigen Standort (Heimatort) haben soll. Mit dem Antrag ist der Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief (§§ 4, 6 Abs. 2) vorzulegen und, wenn noch keine Betriebserlaubnis erteilt ist, diese zugleich zu beantragen.

Der Antrag muß enthalten:

- a) Namen, genaue Angabe von Beruf, Gewerbe oder Stand und Anschrift dessen, für den das Fahrzeug zugelassen werden soll, und den regelmäßigen Standort des Fahrzeugs,
- b) Art des Fahrzeugs,
- c) Nummer des beigefügten Kraftfahrzeug- oder Anhängerbriefs,
- d) genaue Anschrift dessen, dem der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — den Brief aushändigen soll,
- e) den Nachweis, daß eine ausreichende Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung (§ 16) besteht oder daß der Halter der Versicherungspflicht nicht unterliegt.

(2) Das vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zuzuteilende Kennzeichen enthält das Unterscheidungszeichen für den Distrikt und die Erkennungsnummer, unter der das Fahrzeug eingetragen ist. Das Zulassungszeichen für Anhänger enthält die von

(3) Reflektory (również reflektory dodatkowe), lampy bocznego obrysu, światła tylne i światła hamulcowe, żarówki, szkła odbłaskowe, urządzenia dla sygnałów dźwiękowych, kierunkowskazy, urzędowe znaki rejestracyjne i ich oświetlenie, sprzęty do oznaczania ciągnionych wozów przyczepnych i sprzęty do porozumiewania się przy wyprzedzaniu jak również wózki boczne motocyklów muszą być wykonane według urzędowo dozwolonej konstrukcji stosownie do przepisów obowiązujących w Rzeszy Niemieckiej.

§ 8

Ważność udzielonego w Rzeszy Niemieckiej zezwolenia na dopuszczenie do ruchu dla części pojazdu.

Udzielone w Rzeszy Niemieckiej zezwolenie na dopuszczenie do ruchu dla części pojazdu obowiązuje również w Generalnym Gubernatorstwie. To samo obowiązuje w stosunku do ogólnego zezwolenia na dopuszczenie do ruchu, udzielonego według przepisów Rzeszy Niemieckiej dla seryjnie wykonanych części na mocy zaświadczenia o dopuszczalności typu; właściciel takiego zaświadczenia o dopuszczalności typu winien, przez umieszczenie przepisane go mu fabrycznego znaku typu na każdej części odpowiadającej typowi, stwierdzić jej zgodność z dozwolonym typem. Jeżeli nastąpi odbiór, to urzędowo uznany rzeczoznawca winien zanotować w dowodzie tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego odebrane części, podając fabryczny znak typu.

§ 9

Przydzielenie urzędowych znaków rejestracyjnych dla pojazdów mechanicznych i znaków dopuszczenia dla wozów przyczepnych.

(1) O przydzieleniu urzędowego znaku rejestracyjnego dla pojazdu mechanicznego lub znaku dopuszczenia dla wozu przyczepnego winien właściciel złożyć wniosek u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego, w którego okręgu pojazd winien mieć miejsce stałego postoju (miejsce przynależności). Wraz z wnioskiem przedłożyć należy dowód tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego (§§ 4, 6 ust. 2) oraz, jeśli nie udzielono jeszcze zezwolenia na dopuszczenie do ruchu, złożyć jednocześnie wniosek o udzielenie go.

Wniosek musi zawierać:

- a) nazwisko, dokładne podanie zawodu, zajęcia lub stanowiska i adresu tego, dla którego pojazd ma być dopuszczony, oraz miejsce stałego postoju pojazdu,
- b) rodzaj pojazdu,
- c) numer załączonego dowodu tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego,
- d) dokładny adres tego, któremu starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — ma wręczyć dowód tożsamości,
- e) dowód istnienia wystarczającego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego (§ 16) lub dowód, że właściciel nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia,

(2) Znak orientacyjny, który ma być przydzielony przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — zawiera znak rozpoznawczy dla okręgu i numer rozpoznawczy, pod którym pojazd jest zarejestrowany. Znak dopuszczenia dla wozów przyczepnych za-

der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin ausgegebene Schlüsselnummer des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Straßenverkehrsamt — und die Nummer des Anhängerbriefes. Die Ausgestaltung und Anbringung des Kennzeichens und Zulassungszeichens ist nach den im Deutschen Reich geltenden Bestimmungen vorzunehmen. Die Unterscheidungszeichen der Distrikte werden innerhalb des Generalgouvernements nach der Anlage verteilt. Die Verteilung der Erkennungsnummern auf die nachgeordneten Kreishauptleute (Stadthauptleute) — Straßenverkehrsämter — nehmen die Gouverneure der Distrikte vor.

(3) Amtliche Kennzeichen an Kraftfahrzeugen müssen mit dem Dienststempel des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Straßenverkehrsamt — versehen sein; die an Anhängern zu führenden Kennzeichen dürfen nicht amtlich abgestempelt werden; diese Kennzeichen müssen beim Mitführen von Anhängern an der Rückseite des letzten Anhängers angebracht sein und mit dem Kennzeichen des ziehenden Kraftfahrzeugs übereinstimmen. Zur Abstempelung der Kennzeichen ist das Fahrzeug vorzuführen. Fahrten zur Abstempelung der Kennzeichen und Rückfahrten nach Entfernung des Stempels wegen Abmeldung des Fahrzeugs (§ 13 Abs. 5) dürfen mit ungestempelten Kennzeichen ausgeführt werden. Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — kann das zugeteilte Kennzeichen oder Zulassungszeichen ändern und hierbei das Fahrzeug vorführen lassen.

§ 10

Ausfertigung des Kraftfahrzeug- oder Anhängerscheins.

Auf Grund der Betriebserlaubnis und nach Zuteilung des Kennzeichens oder Zulassungszeichens wird der Kraftfahrzeug- oder Anhängerschein nach vorgeschriebenem Muster ausgefertigt und ausgehändigt; fehlt noch die Betriebserlaubnis, wird sie durch Ausfertigung des Kraftfahrzeug- oder Anhängerscheins erteilt; einer besonderen Ausfertigung der Betriebserlaubnis bedarf es nur, wenn umfangreiche Bedingungen gestellt werden, auf die im Kraftfahrzeug- oder Anhängerschein alsdann hinzuweisen ist. Die Scheine sind mitzuführen und den zuständigen Beamten auf Verlangen zur Prüfung auszuhändigen.

§ 11

Behandlung der Kraftfahrzeug- oder Anhängerbriefe beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt —.

(1) Das amtliche Kennzeichen oder Zulassungszeichen des Fahrzeugs und die Personalien dessen, für den das Fahrzeug zugelassen wird, hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — im Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief einzutragen. Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — hat den Brief an die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) einzusenden,

wiera liczbę kluczową starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego, wydaną przez „Centralną ewidencję pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie i numer dowodu tożsamości wozu przyczepnego. Ukształtowania i umieszczenia znaku rejestracyjnego i znaku dopuszczenia należy dokonać według postanowień, obowiązujących w Rzeszy Niemieckiej. Znaki rozpoznawcze okręgowo rozdziela się w obrębie Generalnego Gubernatorstwa podług załącznika. Rozdziału numerów rozpoznawczych na poszczególnych starostów powiatowych (starostów miejskich) — urzędy ruchu drogowego — dokonują gubernatorzy okręgowo.

(3) Urzędowe znaki rejestracyjne muszą być zaopatrzone w stempel urzędowy starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego; znaków rejestracyjnych, które mają być umieszczone na wozach przyczepnych, nie należy urzędowo ostemplowywać; te znaki rejestracyjne muszą być umieszczone przy ciągniętych wozach przyczepnych na tylnej stronie ostatniego wozu przyczepnego i zgadzać się ze znakiem rejestracyjnym ciągnącego pojazdu mechanicznego. W celu ostemplowania znaków rejestracyjnych należy dostarczyć pojazd mechaniczny. Jazdy w celu ostemplowania znaków rejestracyjnych i jazdy powrotne po skasowaniu stempla z powodu wycofania pojazdu z ruchu (§ 13 ust. 5) wolno przeprowadzać z nieostemplowanymi znakami rejestracyjnymi. Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — może przydzielić znak rejestracyjny lub znak dopuszczenia zmienić i zlecić przy tym dostarczenie pojazdu.

§ 10

Wystawienie dowodu rejestracyjnego pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego.

Na podstawie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu i po przydzieleniu znaku rejestracyjnego lub znaku dopuszczenia wystawia się i wydaje dowód rejestracyjny pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego według przepisanej wzoru; jeżeli nie ma jeszcze zezwolenia na dopuszczenie do ruchu, to udziela się go przez wystawienie dowodu rejestracyjnego pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego; specjalne wystawienie zezwolenia na dopuszczenie do ruchu wymagane jest tylko wtedy, jeżeli postawiono liczne warunki, na które wówczas powołać się należy w dowodzie rejestracyjnym pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego. Dowody rejestracyjne należy mieć przy sobie i okazać na żądanie właściwym funkcjonariuszom w celu kontroli.

§ 11

Zalätwanie spraw dotyczących dowodów tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego —.

(1) Urzędowy znak rejestracyjny lub znak dopuszczenia pojazdu i personalia tej osoby, dla której dopuszcza się pojazd, winien starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — wpisać do dowodu tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego. Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — winien przesłać dowód tożsamości Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Głównie-

die ihn nach Prüfung der Vollständigkeit an die „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin weiterleitet und ihn nach Rückgabe dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zur unverzüglichen Übergabe an den im Antrag (§ 9 Abs. 1 Buchstabe d) bezeichneten Empfänger übersendet. Der Empfänger hat grundsätzlich seinen Brief beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — selbst abzuholen und dabei den Empfang zu bescheinigen; tut er dies innerhalb zweier Wochen nicht, so ist der Brief unter „Einschreiben“ gebührenpflichtig zu übersenden.

(2) Der Verlust eines Vordrucks für einen Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief ist der Ausgabe- stelle für den Vordruck (Hauptabteilung Innere Verwaltung) in der Regierung des Generalgouvernements, der Verlust eines ausgefertigten Briefes ist dem für das Fahrzeug zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — und von diesem durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin zu melden. Wenn nicht im Einzelfall eine Ausnahme unbedenklich ist, hat vor Ausfertigung eines neuen Briefes eine öffentliche Auffindung des verlorenen im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement und im Reichsverkehrsblatt, Ausgabe B, auf Kosten des Antragstellers zu erfolgen. Das Verfahren wird durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) im Verwaltungswege geregelt.

(3) Sind in einem Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief die für die Eintragung der Zulassungen des Fahrzeugs bestimmten Seiten ausgefüllt oder ist der Brief beschädigt, so darf er nicht durch Einfügung selbstgefertigter Blätter ergänzt werden. Vielmehr ist ein neuer Brief gebührenpflichtig auszustellen. Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — macht die Angaben über die Beschreibung des Fahrzeugs, über Typschein und amtliches Gutachten auf Grund des alten Briefes und bescheinigt in dem neuen, daß dieser als Ersatz für den als erledigt eingezogenen Brief ausgestellt worden ist. Bei Übersendung des neuen Briefes an die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) fügt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — den alten Brief bei. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) übersendet beide Briefe der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin, die im neuen Brief vermerkt, für wen das Fahrzeug früher zugelassen war.

(4) Die mit den Kraftfahrzeug- und Anhängerbriefen befaßten Behörden haben bei der Entgegennahme von Anträgen und bei der Aushändigung der Briefe über auftretende privatrechtliche Ansprüche nicht zu entscheiden; Rechtsansprüche sind gegebenenfalls mit Hilfe der ordentlichen

mu Wydziałowi Spraw Wewnętrznych), który po zbadaniu jego dokładności przekazuje go „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie, po zwrocie zaś przesyła go staroście powiatowemu (staroście miejskiemu) — urzędowi ruchu drogowego — celem niezwłocznego wręczenia oznaczonemu we wniosku odbiorcy (§ 9 ust. 1 litera d). Zasadniczo odbiorca winien osobiście odebrać swój dowód tożsamości u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego — i jednocześnie potwierdzić odbiór; jeżeli nie uczyni tego w przeciągu dwóch tygodni, to dowód tożsamości należy przesłać za opłatą jako list „polecony“.

(2) Stratę formularza na dowód tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego należy zgłosić placówce wydającej formularze (Głównemu Wydziałowi Spraw Wewnętrznych w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa), stratę wystawionego dowodu tożsamości właściwemu dla pojazdu mechanicznego staroście powiatowemu (staroście miejskiemu) — urzędowi ruchu drogowego, tenże zaś winien przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) zgłosić ją „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie. Jeżeli w poszczególnym wypadku wyjątek nie stanowi wątpliwości, winno przed wystawieniem nowego dowodu tożsamości nastąpić na koszt wnioskodawcy publiczne ogłoszenie o zagubieniu dowodu tożsamości w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa i w Dzienniku Komunikacji Rzeszy, wydanie B. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) normuje postępowanie w drodze administracyjnej.

(3) Jeżeli w dowodzie tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego wypełnione są stronicie, przeznaczone do wpisywania dopuszczeń pojazdu mechanicznego, lub jeżeli dowód tożsamości jest uszkodzony, to nie wolno go uzupełniać przez dołączanie własnoręcznie sporządzonych kartek. Należy raczej wystawić za opłatą nowy dowód tożsamości. Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — wpisuje dane o opisie pojazdu mechanicznego, o zaświadczeniu o dopuszczalności typu i o urzędowym orzeczeniu na podstawie starego dowodu tożsamości i zaświadcza w nowym dowodzie tożsamości, że tenże wystawiony został jako duplikat w miejsce dowodu tożsamości, wycofanego z obiegu jako unieważniony. Przesyłając nowy dowód tożsamości Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Głównemu Wydziałowi Spraw Wewnętrznych) starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — dołącza stary dowód tożsamości. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) przesyła oba dowody tożsamości „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie, która zaznacza w nowym dowodzie tożsamości dla kogo dopuszczono uprzednio pojazd.

(4) Władze, zajmujące się dowodami tożsamości pojazdu mechanicznego i wozu przyczepnego, nie powinny przy przyjmowaniu wniosków i wydawaniu dowodów tożsamości rozstrzygać o zachodzących prywatno-prawnych roszczeniach; roszczeń prawnych należy w danym wypadku docho-

Gerichte zu verfolgen. Zur Sicherung des Eigentums oder anderer Rechte am Fahrzeug ist der Brief bei jeder Befassung des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Straßenverkehrsamt — mit dem Fahrzeug, besonders bei Meldungen über den Eigentumswechsel (§ 13 Abs. 3), vorzulegen.

§ 12

Karteiführung.

(1) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — hat die zum Verkehr zugelassenen Kraftfahrzeuge und Anhänger bis zu ihrer endgültigen Außerbetriebsetzung in je einer Kartei nachzuweisen. Sie besteht

- a) für die mit Kraftfahrzeug- oder Anhängerbriefen ausgestatteten Fahrzeuge aus den Karten, die von der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin auf Grund der Briefe ausgestellt und dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — über die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) übersandt werden;
- b) für die nicht mit Briefen ausgestatteten Fahrzeuge aus Karten, die von dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — selbst anzufertigen sind.

Bis zum Eingange der unter a) genannten Karten hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — die Fahrzeuge in einer Hilfskartei nachzuweisen.

(2) Eine dem Absatz 1 Buchstabe a entsprechende Kartei wird für das Gebiet des gesamten Generalgouvernements bei der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) und je eine für das Gebiet eines jeden Distrikts bei dem Gouverneur des Distrikts geführt.

(3) Die Karteien sind nach Erkennungsnummern der Fahrzeuge zu ordnen; bei der Regierung des Generalgouvernements erfolgt dieses Ordnen getrennt nach Distrikten.

(4) Änderungen in der Kartei (z. B. nach § 13) hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin zu melden.

§ 13

Meldepflichten der Eigentümer und Halter von Kraftfahrzeugen oder Anhängern.

(1) Die Angaben im Kraftfahrzeug- oder Anhängerbrief (§§ 4, 6 Abs. 2) und im Kraftfahrzeug- oder Anhängerschein (§ 10) müssen ständig den tatsächlichen Verhältnissen entsprechen; Änderungen sind unter Einreichung des Briefes und Scheines unverzüglich dem zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zu melden. Verpflichtet zur Meldung ist der Eigentümer, und, wenn er nicht zugleich Halter ist, auch dieser. Die Verpflichtung besteht, bis der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — durch einen der Ver-

dzie przy pomocy sądów zwyczajnych. W celu zabezpieczenia własności lub innych praw na pojeździe, szczególnie przy zgłoszeniach zmiany własności (§ 13 ust. 3), należy przedkładać dowód tożsamości przy każdym załatwianiu spraw dotyczących pojazdu przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego.

§ 12

Prowadzenie kartoteki.

(1) Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — winien dopuszczone do ruchu pojazdy mechaniczne i wozy przyczepne wykazywać aż do czasu ich ostatecznego unieruchomienia w osobnej dla każdego z nich kartotece. Składa się ona.

- a) dla pojazdów mechanicznych, zaopatrzonych w dowody tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego, z kart wystawionych na podstawie dowodów tożsamości przez „Centralną ewidencję pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie i przesyłanych przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — za pośrednictwem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych);
- b) dla pojazdów mechanicznych, niezaopatrzonych w dowody tożsamości, z kart, które winien wystawić sam starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego.

Aż do nadejścia kart, wymienionych pod a), winien starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — wykazywać pojazdy w kartotece pomocniczej.

(2) Kartotekę, odpowiadającą ustępowi 1 litera a, prowadzi się dla obszaru całego Generalnego Gubernatorstwa przy Rządzie Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziale Spraw Wewnętrznych) i po jednej kartotece dla obszaru każdego okręgu przy gubernatorze okręgu.

(3) Kartoteki należy ułożyć podług numerów rozpoznawczych pojazdów mechanicznych; przy Rządzie Generalnego Gubernatorstwa porządkowanie to następuje oddzielnie podług okręgów.

(4) Zmiany w kartotece (np. według § 13) winien zgłaszać starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie.

§ 13

Obowiązki właścicieli i posiadaczy zgłaszania pojazdów mechanicznych lub wozów przyczepnych.

(1) Dane, zawarte w dowodzie tożsamości pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego (§§ 4, 6 ust. 2) i w dowodzie rejestracyjnym pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego (§ 10), muszą stale odpowiadać faktycznym stosunkom; zmiany należy zgłosić bezzwłocznie właściwemu staroście powiatowemu (staroście miejskiemu) — urzędowi ruchu drogowego, przesyłając dowód tożsamości i zaświadczenie. Zobowiązany do zgłoszenia jest właściciel, a jeżeli ów nie jest jednocześnie posiadaczem, również tenże. Zobowiązanie istnieje tak długo, dopóki sta-

pflichteten Kenntnis von den meldepflichtigen Tatsachen erhalten hat.

(2) Wird der regelmäßige Standort des Fahrzeugs für mehr als drei Monate in den Bezirk eines anderen Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Straßenverkehrsamt — verlegt, so ist bei diesem unverzüglich die Zuteilung eines neuen Kennzeichens oder Zulassungszeichens zu beantragen; das gleiche gilt für die im Deutschen Reich zugelassenen Fahrzeuge, deren regelmäßiger Standort für mehr als drei Monate in das Generalgouvernement verlegt wird. Ebenso sind im Generalgouvernement zugelassene Fahrzeuge, deren regelmäßiger Standort für mehr als drei Monate in das Reichsgebiet verlegt wird, bei dem zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — unter Angabe des neuen Standorts abzumelden. Von dieser Abmeldung ist der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) Kenntnis zu geben. Die Kennzeichen werden in diesen Fällen erst frei, wenn neue zugeteilt sind. Ist die Verlegung des Standorts innerhalb des Generalgouvernements oder in das Reichsgebiet voraussichtlich nur vorübergehend, so genügt eine Anzeige an den Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt, der dem Fahrzeug ein Kennzeichen oder Zulassungszeichen zugeteilt hat.

(3) Wird ein Fahrzeug veräußert, so hat der Veräußerer unverzüglich dem für das Fahrzeug zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — die Anschrift des Erwerbers anzuzeigen; er hat dem Erwerber zur Weiterbenutzung des Fahrzeugs Kraftfahrzeugschein und -brief (Anhängerschein und -brief) gegen Empfangsbestätigung auszuhändigen und diese seiner Anzeige beizufügen. Von dieser Anzeige ist der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) Kenntnis zu geben. Der Erwerber hat unverzüglich bei dem für den neuen Standort des Fahrzeugs zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — die Ausfertigung eines neuen Kraftfahrzeug- oder Anhängerscheines und, wenn dem Fahrzeug bisher ein Kennzeichen oder Zulassungszeichen von einem anderen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — oder von einer reichsdeutschen Zulassungsstelle zugeteilt war, auch die Zuteilung eines neuen Zeichens zu beantragen. Die Kennzeichen werden in diesen Fällen erst frei, wenn neue zugeteilt sind. Wenn ein Händler ein Fahrzeug zum Wiederverkauf erwirbt, so genügt eine Anzeige an den Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt, der dem Fahrzeug ein Kennzeichen oder Zulassungszeichen zugeteilt hat.

(4) Dem Antrag nach Abs. 2 und 3 ist der bisherige Kraftfahrzeugschein (Anhängerschein) oder

rosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — nie otrzyma przez jednego ze zobowiązanych wiadomości o faktach, podlegających obowiązkowi zgłoszenia.

(2) W wypadku przeniesienia miejsca stałego postoju pojazdu do obwodu innego starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego — na czas dłuższy od trzech miesięcy, należy bezzwłocznie złożyć u niego wniosek o przydzielenie nowego znaku rejestracyjnego lub znaku dopuszczenia; to samo obowiązuje dla pojazdów, dopuszczonych w Rzeszy Niemieckiej, których miejsce stałego postoju przeniesiono do Generalnego Gubernatorstwa na okres dłuższy niż trzy miesiące. Dopuszczone w Generalnym Gubernatorstwie pojazdy, których miejsce stałego postoju przeniesiono na obszar Rzeszy na czas dłuższy niż trzy miesiące, należy tak samo wymeldować u właściwego starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego, podając nowe miejsce stałego postoju. O tym wymeldowaniu zawiadomić należy za pośrednictwem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych) „Centralną ewidencję pojazdów mechanicznych“ przy Państwowym Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie. W wypadkach tych znaki rejestracyjne stają się dopiero wówczas wolne, gdy przydzielono nowe. Jeżeli przeniesienie miejsca stałego postoju w obrębie Generalnego Gubernatorstwa lub na obszar Rzeszy jest prawdopodobnie tylko przejściowe, to wystarcza zawiadomienie starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego, który przydzielił pojazdowi znak rejestracyjny lub znak dopuszczenia.

(3) W razie zbycia pojazdu winien zbywający zawiadomić bezzwłocznie o adresie nabywcy właściwego dla pojazdu starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego; winien on celem dalszego używania pojazdu wręczyć nabywcy za potwierdzeniem odbioru dowód rejestracyjny i dowód tożsamości pojazdu mechanicznego (dowód rejestracyjny i dowód tożsamości wozu przyczepnego) i dołączyć je do swojego zawiadomienia. O tym zawiadomieniu należy za pośrednictwem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych) donieść „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie. Nabywca winien bezzwłocznie złożyć wniosek u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego — właściwego dla nowego miejsca stałego postoju pojazdu o wystawienie nowego dowodu rejestracyjnego dla pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego, oraz o przydzielenie nowego znaku rejestracyjnego, jeżeli pojazd miał dotychczas znak rejestracyjny lub znak dopuszczenia przydzielony przez innego starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — lub przez urząd dopuszczenia w Rzeszy. W wypadkach tych znaki rejestracyjne stają się dopiero wówczas wolne, gdy przydzielono nowe. Jeżeli handlarz nabywa pojazd do dalszej sprzedaży, to wystarcza zawiadomienie starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego, który przydzielił pojazdowi znak rejestracyjny lub znak dopuszczenia.

(4) Do wniosku podług ust. 2 i 3 należy dołączyć dotychczasowy dowód rejestracyjny po-

eine amtlich beglaubigte Abschrift beizufügen; der bisherige Schein ist vor Übergabe des neuen abzuliefern.

(5) Wird ein Fahrzeug endgültig aus dem Verkehr gezogen (nicht nur vorübergehend außer Betrieb gesetzt), so ist dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — unter Befügung von Kraftfahrzeugschein und -brief (Anhängerschein und -brief) unverzüglich Anzeige zu erstatten. Der Brief ist über die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) der „Sammelstelle für Nachrichten über Kraftfahrzeuge“ beim Statistischen Reichsamt in Berlin vorzulegen, die ihn durch Zerschneiden unbrauchbar macht und mit einem Vermerk über die Abmeldung dem Eigentümer des Fahrzeugs zurückgibt. Gegen mißbräuchliche Weiterverwendung des amtlichen Kennzeichens sind Vorkehrungen zu treffen; das Kennzeichen ist zu entstempeln. Soll das Fahrzeug entgegen der ursprünglichen Absicht wieder zum Verkehr zugelassen werden, ist der Brief vorzulegen; er ist dann einzuziehen und ein neuer Brief gemäß § 11 Abs. 3 auszufertigen.

§ 14

Prüfungsfahrten, Probefahrten, Überführungsfahrten.

(1) Fahrten anlässlich der Prüfung des Fahrzeugs durch einen amtlich anerkannten Sachverständigen können ohne Betriebserlaubnis mit vom Sachverständigen zugeteilten und amtlich abgestempelten roten Kennzeichen ausgeführt werden; bei Anhängern ist ein Zulassungszeichen hierfür nicht erforderlich. Als Fahrten anlässlich der Prüfung können auch Fahrten zur Verbringung des Fahrzeugs an den Prüfungsort und von dort zurück behandelt werden. Nach Anmeldung eines Fahrzeugs zur Prüfung übersendet der Sachverständige eine Vorladung, die als Ausweis auf der Fahrt mitzuführen ist, und gegebenenfalls ein rotes Kennzeichen. Die roten Kennzeichen für Prüfungsfahrten hat der amtlich anerkannte Sachverständige zu beschaffen. Er kann für Überlassung des Kennzeichens eine Gebühr erheben. Die Erkennungsnummern teilt dem Sachverständigen der für seinen Wohnsitz zuständige Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zu, dessen Unterscheidungszeichen zu verwenden ist.

(2) Fahrten zur Feststellung und zum Nachweis der Gebrauchsfähigkeit von Kraftfahrzeugen oder Anhängern (Probefahrten) und Fahrten, die in der Hauptsache zur Überführung des Kraftfahrzeugs oder Anhängers an einen anderen Ort dienen (Überführungsfahrten), dürfen auch ohne Betriebserlaubnis unternommen werden. Auf solchen Fahrten müssen rote Kennzeichen an Kraftfahrzeugen und besondere Kraftfahrzeugscheine oder Anhängerscheine nach vorgeschriebenem Muster geführt werden; an Anhängern braucht kein Zulassungszeichen angebracht zu sein. Als Probefahrten gelten nicht Fahrten zur allgemeinen Anregung der Kauflust durch Vorführung in der Öffentlichkeit und Fahrten gegen Vergütung für Benutzung des Kraftfahrzeugs oder Anhängers.

jazdu mechanicznego (dowód rejestracyjny wozu przyczepnego) lub urzędowo uwierzytelniony odpis; dotychczasowy dowód należy zwrócić przed wydaniem nowego.

(5) Jeżeli pojazd wycofuje się definitywnie z ruchu (nie unieruchamia się go tylko przejściowo), to należy zawiadomić bezzwłocznie starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego, dołączając dowód rejestracyjny i dowód tożsamości pojazdu mechanicznego (dowód rejestracyjny i dowód tożsamości wozu przyczepnego). Dowód tożsamości należy za pośrednictwem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych) przedłożyć „Centralnej ewidencji pojazdów mechanicznych“ przy Urzędzie Statystycznym Rzeszy w Berlinie, która przez przecięcie czyni je niezdatnymi do użytku i zwraca je z notatką o wymeldowaniu właścicielowi pojazdu. Należy zapobiec nadużyciu urzędowego znaku rejestracyjnego przez dalsze jego używanie; na znaku rejestracyjnym należy skasować ostemplowanie. Jeżeli wbrew pierwotnemu zamiarowi pojazd ma być znów dopuszczony do ruchu, należy przedłożyć dowód tożsamości; należy go potem wycofać i wystawić nowy dowód tożsamości stosownie do § 11 ust. 3.

§ 14

Jazdy w celu badania, jazdy próbne, jazdy translokacyjne.

(1) Jazdy w związku z badaniem pojazdu przez urzędowo uznanego rzeczoznawcę mogą być uskutecznione bez zezwolenia na dopuszczenie do ruchu z przydzielonymi przez rzeczoznawcę i urzędowo ostemplowanymi czerwonymi znakami rejestracyjnymi; przy wozach przyczepnych nie jest wymagany do tego znak dopuszczenia. Jako jazdy w związku z badaniem mogą być również traktowane jazdy w celu dostarczenia pojazdu na miejsce badania i jazdy powrotne z tego miejsca. Po zgłoszeniu pojazdu do badania przesyła rzeczoznawca wezwanie, które mieć należy przy sobie w czasie jazdy jako dowód, a w pewnych wypadkach czerwony znak rejestracyjny. Czerwonych znaków rejestracyjnych dla jazd w celu badania winien dostarczyć urzędowo uznany rzeczoznawca. Może on pobrać opłatę za pozostawienie znaku rejestracyjnego. Numery rozpoznawcze przydziela rzeczoznawcy właściwy dla jego miejsca zamieszkania starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego, którego znak rozpoznawczy winien być używany.

(2) Jazdy w celu ustalenia i udowodnienia zdolności użytkowej pojazdów mechanicznych lub wozów przyczepnych (jazdy próbne) i jazdy, służące głównie do przewiezienia pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego na inne miejsce (jazdy translokacyjne), mogą być uskutecznione również bez zezwolenia na dopuszczenie do ruchu. Podczas takich jazd musi się umieścić czerwone znaki rejestracyjne na pojazdach mechanicznych i mieć przy sobie specjalne dowody rejestracyjne pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego według przepisanej wzorów; na wozach przyczepnych nie potrzeba umieszczać znaku dopuszczenia. Za jazdy próbne nie uważa się jazd w celu powszechnego zachęcenia do kupna przez pokaz publiczny i jazd płatnych za użycie pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego.

(3) Für die besonderen Kennzeichen während Probe-, Überführungs- und Prüfungsfahrten sind die im Deutschen Reich jeweils geltenden Bestimmungen für allgemeine Kennzeichen entsprechend anzuwenden. Jedoch bestehen die Erkennungsnummern aus einer 0 (Null) mit einer oder mehreren nachfolgenden Ziffern; das Kennzeichen ist in roter Balkenschrift auf weißem, rot gerändetem Grunde herzustellen; es braucht am Fahrzeug nicht fest angebracht zu sein.

(4) Kennzeichen und Kraftfahrzeug- oder Anhängerscheine für Probe- und Überführungsfahrten hat der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — bei nachgewiesenem Bedürfnis auszugeben; nach Verwendung sind sie unverzüglich wieder abzuliefern; sie können jedoch für wiederkehrende Verwendung, auch bei verschiedenen Fahrzeugen und auch ohne vorherige Bezeichnung eines bestimmten Fahrzeugs durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — im Kraftfahrzeug- oder Anhängerschein an zuverlässige Hersteller, Händler oder Handwerker ausgegeben werden. Der Empfänger dieser Scheine hat die Bezeichnung des Fahrzeugs vor Verwendung des Scheins in diesen und in ein Verzeichnis der Scheine einzutragen; jede einzelne Fahrt ist zu verzeichnen. Die Verzeichnisse sind zuständigen Beamten auf Verlangen vorzuzeigen. Das den Verbleib der ausgestellten Scheine nachweisende Verzeichnis und etwa innerhalb eines Jahres nicht verwendete Scheine sind dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — einzureichen.

(5) Rote Kennzeichen (Abs. 1 bis 4) sind erst auszugeben, wenn der Nachweis erbracht ist, daß eine ausreichende Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung (§ 16) besteht oder daß der Halter der Versicherungspflicht nicht unterliegt.

§ 15

Überwachung der Kraftfahrzeuge und Anhänger.

(1) Neben der ständigen Überwachung der Fahrzeuge im Straßenverkehr können Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger vom Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zur Prüfung durch amtlich anerkannte Sachverständige vorgeladen werden. Die Fahrzeuge sind zur Prüfung an dem in der Vorladung bestimmten Ort zur bestimmten Zeit vorzuführen. Die Prüfung ist in angemessenen Zeiträumen zu wiederholen.

(2) Hauptsächlich sind zu prüfen: Lenkung, Bremsen, Beleuchtung (besonders die Abblendung der Scheinwerfer und die Deutlichkeit der Schluß- und Bremslichter), Bereifung und Fahrtrichtungsanzeiger; außerdem sind vornehmlich die amtlichen Kennzeichen und ihre Beleuchtung und die etwaige Geräusch- und Rauchentwicklung zu prüfen.

§ 16

Versicherungsnachweis.

(1) Der Nachweis, daß eine ausreichende Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung besteht, ist durch eine vom Versicherer zu erteilende Versicherungsbestätigung nach vorgeschriebenem Muster zu erbringen. Der Versicherer ist verpflichtet, dem Versicherungsnehmer bei dem Beginn des Ver-

(3) Dla specjalnych znaków rejestracyjnych w czasie jazd próbnych, translokacyjnych i w celu badania należy odpowiednio stosować obowiązujące każdorazowo w Rzeszy Niemieckiej postanowienia, dotyczące ogólnych znaków rejestracyjnych. Numery rozpoznawcze składają się jednak z jednego 0 (zera) i jednej lub kilku kolejnych cyfr; znak rejestracyjny należy sporządzić pismem tytułowym na białym czerwono obramowanym tle; nie musi on być trwale przytwierdzony do pojazdu.

(4) W razie dowiedzionego zapotrzebowania, znaki rejestracyjne i dowody rejestracyjne pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego dla jazd próbnych i translokacyjnych winien wydawać starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego; po użyciu należy je bezwzględnie zwrócić; do wielokrotnego użycia można je jednak wydawać godnym zaufania wytwórcom, handlarzom lub rzemieślnikom również przy różnych pojazdach mechanicznych jak i bez uprzedniego oznaczenia danego pojazdu przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — w dowodzie rejestracyjnym pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego. Przed użyciem dowodu odbiorca tych dowodów oznaczenie pojazdu; każdą poszczególną jazdę należy wpisać. Wykazy należy okazywać na żądanie właściwym urzędnikom. Wykaz podający miejsce, w którym znajdują się wystawione dowody oraz dowody nieużyte w przeciągu jednego roku, należy złożyć u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego.

(5) Czerwone znaki rejestracyjne (ust. 1 do 4) należy wydawać dopiero wtedy, gdy dostarczono dowodu, że istnieje wystarczające ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego (§ 16), lub że posiadacz nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia.

§ 15

Nadzór nad pojazdami mechanicznymi i wozami przyczepnymi.

(1) Obok stałego nadzoru nad pojazdami w ruchu drogowym, starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — może wezwać do dostarczenia pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych, celem badania przez urządowo uznanego rzeczoznawcę. Pojazdy należy dostarczyć do badania w miejscu i czasie oznaczonym w wezwaniu. Badanie należy powtarzać w odpowiednich okresach czasu.

(2) Należy głównie badać: mechanizm kierowniczy, hamulce, oświetlenie (szczególnie przyciemnianie reflektorów i dokładność światła tylnych i hamulcowych), rodzaj obrotów i kierunkowskazy; poza tym należy zwłaszcza zbadać urzędowe znaki rejestracyjne i ich oświetlenie oraz ewentualne tworzenie się nadmiernego hałasu i dymu.

§ 16

Dowód ubezpieczenia.

(1) Dowód istnienia dostatecznego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego należy dostarczyć przez potwierdzenie ubezpieczenia, które ma być udzielone przez zakład ubezpieczeń według przepisanej wzoru. Zakład ubezpieczeń obowiązany jest z rozpoczę-

sicherungsschutzes die Versicherungsbestätigung kostenlos zu erteilen. Verlangt der Versicherungsnehmer die nochmalige Ausfertigung einer Versicherungsbestätigung, so ist diese als „zweite Ausfertigung“ zu bezeichnen.

(2) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — hat dem Versicherer das dem Fahrzeug zugeteilte amtliche Kennzeichen (Zulassungszeichen für Anhänger) mitzuteilen.

(3) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — kann jederzeit die Vorlage des Versicherungsscheines und den Nachweis über die Zahlung des letzten Beitrages verlangen.

§ 17

Anzeigepflicht des Versicherers.

Der Versicherer hat dem zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — mit Formblatt nach vorgeschriebenem Muster Anzeige zu erstatten, sobald die Versicherungsbestätigung (§ 16 Abs. 1) ihre Geltung verloren hat. Kennt er den zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — nicht, so genügt die Anzeige an denjenigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt, der ihm das amtliche Kennzeichen (Zulassungszeichen für Anhänger) mitgeteilt hat (§ 16 Abs. 2).

§ 18

Mangelnder Versicherungsschutz.

(1) Wenn eine ausreichende Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung nicht mehr besteht, ist der Halter verpflichtet, unverzüglich die amtlichen Kennzeichen des Kraftfahrzeugs durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — entstempeln zu lassen und den Kraftfahrzeugschein oder Anhängerschein oder die Bescheinigung nach § 3 Abs. 2 Nr. 2 an ihn abzuliefern. Ist die Versicherung nicht mehr ausreichend, weil Änderungen am Fahrzeug vorgenommen worden sind, so bedarf es nicht der Entstempelung der amtlichen Kennzeichen und der Ablieferung des Erlaubnisscheines; jedoch darf das Fahrzeug erst wieder in Betrieb genommen werden, wenn der Halter den Nachweis erbracht hat, daß die Haftpflichtversicherung wieder in vorgeschriebenem Umfang wirksam geworden ist.

(2) Geht dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — eine Anzeige nach § 17 zu, so hat er unverzüglich den Erlaubnisschein (Abs. 1 Satz 1) einzuziehen; bei Kraftfahrzeugen sind die amtlichen Kennzeichen zu entstempeln.

III. Allgemeine Bau- und Betriebsvorschriften für Fahrzeuge.

§ 19

Beschaffenheit der Fahrzeuge.

Fahrzeuge müssen so gebaut und ausgerüstet sein, daß ihr verkehrsmäßiger Betrieb niemanden schädigt oder mehr als unvermeidbar gefährdet,

ciem ochrony ubezpieczeniowej udzielić bezpłatnie ubezpieczonemu potwierdzenia ubezpieczenia. Jeżeli ubezpieczony żąda powtórnego egzemplarza potwierdzenia ubezpieczenia, to należy określić go jako „drugi egzemplarz“.

(2) Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — winien podać zakładowi ubezpieczeń do wiadomości przydzielony pojazdowi urzędowy znak rejestracyjny (znak dopuszczenia wozów przyczepnych).

(3) Starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — może każdorazowo zażądać przedłożenia polisy ubezpieczeniowej i dowodu uiszczenia ostatniej składki.

§ 17

Obowiązek doniesienia zakładu ubezpieczeń.

Zakład ubezpieczeń winien donieść właściwemu staroście powiatowemu (staroście miejskiemu) — urzędowi ruchu drogowego — na formularzu według przepisanej wzoru, skoro tylko potwierdzenie ubezpieczenia (§ 16 ust. 1) straciło swoją ważność. Jeżeli nie jest mu znany właściwy starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego, to wystarcza doniesienie do tego starosty powiatowego (starosty miejskiego) — urzędu ruchu drogowego, który podał mu do wiadomości (§ 16 ust. 2) urzędowy znak rejestracyjny (znak dopuszczenia wozów przyczepnych).

§ 18

Brak ochrony ubezpieczeniowej.

(1) Jeżeli nie istnieje więcej wystarczające ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego, to posiadacz obowiązany jest spowodować bezzwłocznie skasowanie ostemplowania przez starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — na urzędowych znakach rejestracyjnych pojazdu mechanicznego i zwrócić mu dowód rejestracyjny pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego albo zaświadczenie stosownie do § 3 ust. 2 p. 2. Jeżeli ze względu na zmiany przeprowadzone w pojeździe ubezpieczenie nie jest nadal wystarczające, to nie jest już wymagane skasowanie ostemplowania urzędowego znaku rejestracyjnego i oddanie zaświadczenia zezwolenia; pojazd wolno jednak ponownie uruchomić dopiero wówczas, jeżeli posiadacz dostarczy dowodu, że ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej stało się znów ważne w przepisany sposób.

(2) Jeżeli starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — otrzyma doniesienie w myśl § 17, to winien bezzwłocznie skonfiskować zaświadczenie zezwolenia (ust. 1 zdanie 1); przy pojazdach mechanicznych należy skasować ostemplowanie na urzędowych znakach rejestracyjnych.

III. Ogólne przepisy dotyczące budowy i ruchu pojazdów.

§ 19

Właściwość pojazdów.

Pojazdy muszą być w ten sposób zbudowane i wyposażone, ażeby wskutek ich zwyczajnego ruchu komunikacyjnego nikt nie doznał szko-

behindert oder belästigt. Für die Verkehrs- oder Betriebssicherheit wichtige Fahrzeugteile, die der Abnutzung oder Beschädigung besonders ausgesetzt sind, müssen leicht auswechselbar sein.

§ 20

Kennzeichnung der Fahrzeuge.

(1) An jedem Fahrzeug müssen auf der linken Seite Vorname, Zuname und Wohnort (Firma und Sitz) des Besitzers in unverwischbarer Schrift deutlich angegeben sein.

(2) Abs. 1 gilt nicht für Fahrräder, Kutschwagen, Personenschlitten, fahrbare land- und forstwirtschaftliche Arbeitsgeräte, Handwagen und -schlitten sowie für Fahrzeuge mit amtlichen Kennzeichen.

§ 21

Lenkvorrichtung und Bespannung.

(1) Fahrzeuge müssen leicht lenkbar sein.

(2) Bei Fuhrwerken ist die Anspannung nur eines Zugtieres auf einer Seite einer Zweispännerdeichsel (Deichsel in der Mitte) nur zulässig, wenn die sichere und schnelle Einwirkung des Gespannführers auf die Lenkung des Fuhrwerks gewährleistet ist. Dies kann durch Anspannung mit Kummetschirr oder mit Sielen mit Schwanzriemen oder Hinterzeug, durch Straffung der Steuerkette und ähnliche Mittel erreicht werden. Unzulässig ist die Anspannung an den Enden der beiden Ortscheite (Schwengel) der Bracke (Waage) oder gar nur an einem Ortscheit der Bracke, wenn diese nicht mit einer Kette oder dergleichen festgelegt ist.

(3) Die Deichsel darf den Kopf des Zugtieres nicht erreichen und muß so verlaufen, daß die Spitze in Höhe des Buggelenkes sich befindet.

§ 22

Bremsen.

(1) Alle Fahrzeuge müssen eine ausreichende Bremse haben, die während der Fahrt leicht bedient werden kann und ihre Wirkung erreicht, ohne die Fahrbahn zu beschädigen. Bei Handwagen und -schlitten sowie bei land- und forstwirtschaftlichen Arbeitsmaschinen, die nur im Fahren Arbeit leisten können (z. B. Pflüge, Drillmaschinen, Mähmaschinen), ist eine Bremse nicht erforderlich.

(2) Als ausreichende Bremse gilt jede am Fahrzeug fest angebrachte Einrichtung, welche die Geschwindigkeit des Fahrzeugs zu vermindern und das Fahrzeug festzustellen vermag. An Fuhrwerken genügt die von hinten zu bedienende Hinterradbremse (Spindelbremse).

(3) Sperrhölzer, Hemmschuhe und -ketten dürfen nur als zusätzliche Hilfsmittel und nur dann verwendet werden, wenn das Fahrzeug mit einer gewöhnlichen Bremse nicht ausreichend gebremst werden kann.

§ 23

Umriß und Maße der Fahrzeuge.

(1) Die Breite eines Fahrzeugs darf bei einem Gesamtgewicht (Summe der für das Fahrzeug

dy albo zagrożenia, przeszkody lub przykrości przekraczających miarę nieodzownej konieczności. Ważne dla bezpieczeństwa komunikacji lub ruchu części pojazdu, szczególnie narażone na zużycie lub uszkodzenie, muszą być łatwo wymienne.

§ 20

Oznaczenie pojazdów.

(1) Na każdym pojeździe po lewej stronie musi być podane wyraźnie, pismem nieulegającym zatarciu imię, nazwisko i miejsce zamieszkania (firma i siedziba) właściciela.

(2) Ust. 1 nie obowiązuje w stosunku do rowerów, powozów, sanek osobowych, ruchomych sprzętów roboczych gospodarczych i leśnych, wózków ręcznych i sanek ręcznych jak również w stosunku do pojazdów z urzędowymi znakami rejestracyjnymi.

§ 21

Mechanizm kierowniczy i zaprzęg.

(1) Pojazdy muszą być łatwe do kierowania.

(2) Przy pojazdach zaprzęgowych dozwolony jest zaprzęg tylko jednego zwierzęcia pociągowego po jednej stronie dyszla dla dwu zwierząt (dyszle w środku) tylko wtedy, jeśli zapewnione jest pewne i szybkie oddziaływanie kierowcy zaprzęgu na kierowanie pojazdem. Można to osiągnąć przez włożenie uprzęży chomatowej lub szor z podogoniem lub tylnym rzemieniem, przez naprężenie łańcucha sterowego i tym podobnymi środkami. Niedozwolony jest zaprzęg na końcach obu orczyków (wahadeł) orczycey (wagi) lub tylko na jednym orczyku orczycey, jeśli nie jest ona przytwierdzona łańcuchem lub czymś podobnym.

(3) Dyszel nie może sięgać głowy zwierzęcia pociągowego i musi być w ten sposób ustawiony, aby przód jego znajdował się na wysokości stawu łopatkowego.

§ 22

Hamulce.

(1) Wszystkie pojazdy muszą posiadać wystarczający hamulec, łatwy do obsługi podczas jazdy i skuteczny bez uszkodzenia jezdni. Przy wózkach i sankach ręcznych jako też przy rolniczych i leśnych maszynach pracy, które mogą wykonywać pracę tylko w czasie jazdy (np. przy pługach, siewnikach rządowych, kosiarkach) hamulec nie jest wymagany.

(2) Za wystarczający hamulec uważa się każde urządzenie umieszczone stale przy pojeździe, które jest w stanie zmniejszyć szybkość pojazdu i zatrzymać pojazd. Przy pojazdach zaprzęgowych wystarcza hamulec kół tylnych (hamulec śrubowy).

(3) Klocków hamujących, trzewików i łańcuchów hamowniczych wolno używać tylko jako dodatkowych środków pomocniczych i tylko wówczas, jeżeli pojazd nie może być wystarczająco hamowany przy pomocy zwyczajnego hamulca.

§ 23

Obrys i wymiary pojazdów.

(1) Szerokość pojazdu może wynosić przy ogólnym ciężarze (sumie dozwolonych dla pojazdów

zugelassenen Achsdrücke) bis 7 Tonnen 2,35 Meter und über 7 Tonnen 2,50 Meter betragen; ausgenommen sind land- und forstwirtschaftliche Arbeitsmaschinen.

(2) Die Länge eines Zuges miteinander verbundener Fahrzeuge darf 22 Meter nicht übersteigen. Die Höhe der Fahrzeuge darf 4 Meter nicht übersteigen.

(3) Am Umriß des Fahrzeugs dürfen keine Teile so hervorragen, daß sie den Verkehr mehr als unvermeidbar gefährden.

§ 24

Achsdruck und Gesamtgewicht.

(1) Der Druck einer Achse auf die ebene Fahrbahn (Achsdruck) ist die Summe der von den Rädern dieser Achse ausgeübten Raddrücke. Zu einer Achse gehören alle Räder, deren Mittelpunkte in einer Ebene senkrecht zur Längsachse des Fahrzeugs liegen oder deren Mittelpunkte von dieser Ebene nicht weiter entfernt sind als der Durchmesser des größten Rades beträgt. Das zulässige Gesamtgewicht ist die Summe der für das Fahrzeug zulässigen Achsdrücke. Zulässig sind die Achsdrücke, die ein Fahrzeug ohne Überschreitung seiner Tragfähigkeit und der in dieser Verordnung vorgeschriebenen Höchstachsdücke ausüben darf.

(2) Bei Fahrzeugen dürfen Achsdruck und Gesamtgewicht folgende Werte nicht übersteigen:

Fahrzeuge (mit Ausnahme der Kraftfahrzeuge und ihrer Anhänger) mit	Achsdruck in Tonnen	Gesamtgewicht in Tonnen
a) Luftreifen . . .	5,5	$5,5 \times$ Achszahl
b) Gummireifen . . .	5,5	$5,5 \times$ Achszahl
c) anderen Reifen . . .	4,0	$4,0 \times$ Achszahl

(3) Kann der Führer eines Fahrzeugs auf Verlangen eines zuständigen Beamten die Einhaltung der für das Fahrzeug zugelassenen Achsdrücke nicht glaubhaft machen, so ist er verpflichtet, sie nach Weisung des Beamten auf einer Waage oder einem Achsdruckmesser (Raddruckmesser) feststellen zu lassen. Liegt die Waage nicht in der Fahrtrichtung des Fahrzeugs, so besteht diese Verpflichtung nur, wenn der zurückzulegende Umweg nicht mehr als 2 Kilometer beträgt. Für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger darf der zur Nachprüfung ihrer zulässigen Achsdrücke zurückzulegende Umweg nicht mehr als 6 Kilometer betragen. Im Verkehr sollen Überschreitungen der für das Fahrzeug zugelassenen Achsdrücke um weniger als 5 v. H. je Achse in der Regel unbeanstandet bleiben. Nach der Wägung ist dem Führer eine Bescheinigung über das Ergebnis der Wägung zu erteilen. Die Kosten der Wägung fallen dem Halter des Fahrzeugs zur Last, wenn ein zu beanstandendes Übergewicht festgestellt wird. Der prüfende Beamte kann eine der Überlastung entsprechende Um- oder Entladung fordern, deren Kosten der Halter zu tragen hat.

(4) Straßenwalzen sind von den Vorschriften über Achsdrücke befreit.

§ 25

Achsstand.

(1) Der Abstand zwischen zwei Achsen eines Fahrzeugs oder zweier miteinander verbundener

ciśnieniej osi) do 7 ton 2,35 metra a ponad 7 ton 2,50 metra; wyłączone są rolnicze i leśne maszyny pracy.

(2) Długość pociągu złączonych ze sobą pojazdów nie może przekraczać 22 metrów. Wysokość pojazdów nie może przekraczać 4 metrów.

(3) W obrysie pojazdu żadne części nie mogą tak wystawać, ażeby zagrażały ruchowi bardziej niż w sposób nieunikniony.

§ 24

Ciśnienie osi i ogólny ciężar.

(1) Ciśnienie jednej osi na równą jezdnię (ciśnienie osi) jest sumą ciśnień kół, wywieranych przez koła tej osi. Do osi należą wszystkie koła, których punkty środkowe leżą na płaszczyźnie prostopadłej do osi podłużnej pojazdu lub których punkty środkowe nie są od tej płaszczyzny dalej oddalone niż wynosi średnica największego koła. Dozwolony ciężar ogólny jest sumą ciśnień osi dozwolonych dla pojazdu. Dozwolone są ciśnienia osi, które pojazd może wywierać bez przekroczenia swojej nośności i maksymalnych ciśnień osi, przepisanych w niniejszym rozporządzeniu.

(2) Przy pojazdach ciśnienie osi i ogólny ciężar nie może przewyższać następujących wartości:

Pojazdy (z wyjątkiem pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych) z	ciśnienie osi w tonach	ogólny ciężar w tonach
a) oponami (pneumatykami) . . .	5,5	$5,5 \times$ ilość osi
b) obręczami gumow.	5,5	$5,5 \times$ ilość osi
c) innymi obręczami	4,0	$4,0 \times$ ilość osi

(3) Jeżeli kierowca pojazdu nie może na żądanie właściwego urzędnika uwiarygodnić zachowania dozwolonych dla pojazdów ciśnień osi, to jest obowiązany ustalić je według wskazówki urzędnika na wadze lub ciśnieniu osi (ciśnieniu kół). Jeżeli waga nie znajduje się na linii kierunku jazdy pojazdu, to zobowiązanie to istnieje tylko wtedy, jeżeli droga, która ma być dodatkowo nałożona, nie wynosi więcej niż 2 kilometry. Dla pojazdów mechanicznych i ich wozów przyczepnych nie może droga, która ma być nałożona w celu dodatkowego badania, wynosić więcej niż 6 kilometrów. Przekroczenia w ruchu ciśnień osi, dozwolonych dla pojazdu o mniej niż 5% na każdą oś, nie powinny być w zasadzie kwestionowane. Po zważeniu należy wydać kierowcy zaświadczenie o wyniku ważenia. Koszty ważenia obciążają posiadacza pojazdu, jeżeli stwierdzono podlegające zakwestionowaniu przekroczenie wagi. Badający urzędnik może zażądać przeładowania lub wyładowania odpowiedniego do przekroczenia obciążenia, którego koszty ponosi posiadacz.

(4) Walce drogowe nie podlegają przepisom o ciśnieniach osi.

§ 25

Rozstaw osi.

(1) Odstęp między dwiema osiami jednego pojazdu lub dwu złączonych ze sobą pojazdów musi

Fahrzeuge muß mindestens 0,3 Meter je Tonne der Summe der für diese Achsen zulässigen Achsdrücke betragen.

(2) Bei Fahrzeugen mit mehr als zwei Achsen oder bei einem Zuge darf der Abstand zwischen (je) zwei Achsen geringer sein, wenn der Abstand der anschließenden Achsen je um die Hälfte des Minderbetrages größer ist; der Abstand von zwei aufeinanderfolgenden Achsen muß jedoch mindestens 1,40 Meter betragen. Besteht bei vier einander folgenden Achsen zwischen je zwei Achsen dieser geringere Abstand, so vergrößert sich der Abstand zwischen den beiden mittleren Achsen um die halbe Summe dieser Minderbeträge.

(3) Straßenwalzen sind von den Vorschriften über Achsstände befreit.

§ 26

Bereifung.

(1) Maße und Bauart der Reifen müssen den Betriebsbedingungen, besonders der Belastung und Geschwindigkeit, entsprechen. Reifen dürfen keine Unebenheiten haben, die eine feste Fahrbahn beschädigen können; eiserne Reifen müssen abgerundete Kanten haben. Nägel müssen eingelassen sein.

(2) Bei Eisenreifen darf die höchstzulässige statische Belastung 125 Kilogramm je Zentimeter Reifenbreite, bei Gummireifen 100 Kilogramm je Zentimeter der Grundflächenbreite nicht übersteigen.

§ 27

Schallzeichen an Fahrzeugen.

(1) Fahrräder und Schlitten müssen mit mindestens einer helltönenden Glocke ausgerüstet sein; ausgenommen sind Handschlitten.

(2) Vorrichtungen für Schallzeichen mit einer Lautstärke über 100 Phon, mit denen Kraftfahrzeuge ausgerüstet sind, dürfen nur außerhalb geschlossener Ortschaften benutzt werden.

§ 28

Rückspiegel.

Lastfahrzeuge müssen einen Spiegel für die Beobachtung der Fahrbahn nach rückwärts haben. Dies gilt nicht, wenn eine entsprechende Anbringung des Rückspiegels an einem Fahrzeug technisch nicht möglich ist, ferner nicht für land- und forstwirtschaftliche Maschinen.

§ 29

Beleuchtung.

Für die Beleuchtung der Fahrzeuge gilt § 21 der Straßenverkehrsordnung vom 17. Mai 1941 (VBIGG. S. 349).

§ 30

Schlußlichter und Rückstrahler.

(1) Alle Fahrzeuge müssen an der Rückseite zwischen Fahrzeugmitte und linker Außenkante rote Schlußlichter oder rote Rückstrahler führen; ausgenommen sind Kinderwagen, die ihrem Bestimmungszweck dienen, und Handschlitten.

wynosić najmniej 0,3 metra na każdą tonę sumy ciśnień osi, dopuszczonych dla tych osi.

(2) Przy pojazdach o więcej niż dwu osiach lub przy pociągu odstęp między (każdymi) dwiema osiami może być mniejszy, jeżeli odstęp przylegających osi jest większy każdorazowo o połowę różnicy między przepisowym a rzeczywistym rozstawem osi; odstęp dwóch następujących po sobie osi musi jednak wynosić najmniej 1,40 metra. Jeżeli przy czterech następujących po sobie osiach między każdymi dwiema osiami istnieje ten mniejszy odstęp, to odstęp między obiema środkowymi osiami zwiększa się o połowę sumy różnic między normalnym a zmniejszonym rozstawem tych osi.

(3) Walce drogowe nie podlegają przepisom o stanach osi.

§ 26

Rodzaj obręczy.

(1) Wymiary i budowa obręczy muszą odpowiadać warunkom ruchu, w szczególności obciążenia i szybkości. Obręcze nie mogą posiadać nierówności, mogących niszczyć trwałą nawierzchnię jezdną; żelazne obręcze muszą posiadać stępione krawędzie. Gwoździe muszą być wpuszczone.

(2) Przy obręczach żelaznych maksymalnie dopuszczalne statyczne obciążenie nie może przewyższać 125 kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy, przy obręczach gumowych 100 kilogramów na centymetr bieżący szerokości podstawy obręczy.

§ 27

Sygnaly dźwiękowe przy pojazdach.

(1) Rowery i sanki muszą być zaopatrzone co najmniej w jeden donośnie dźwięczący dzwonek; wyłączone są sanki ręczne.

(2) Urządzeń dla sygnałów dźwiękowych o sile dźwięku ponad 100 Phon, w które zaopatrzone są pojazdy mechaniczne, wolno używać tylko poza obrębem zabudowanych miejscowości.

§ 28

Lustro wsteczne.

Pojazdy ciężarowe muszą posiadać lustro dla obserwowania jezdni wstecz. Nie obowiązuje to, jeżeli odpowiednie umieszczenie lustra wstecznego przy pojeździe nie jest technicznie możliwe, ponadto nie obowiązuje to w stosunku do maszyn rolniczych i leśnych.

§ 29

Oświetlenie.

W stosunku do oświetlenia pojazdów obowiązuje § 21 ordynacji drogowo-komunikacyjnej z dnia 17 maja 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 349).

§ 30

Światła tylne i szkiełka odblaskowe.

(1) Wszystkie pojazdy muszą posiadać na tylnej stronie między środkiem pojazdu a lewą krawędzią zewnętrzną czerwone światła tylne lub czerwone szkiełka odblaskowe; wyłączone są wózki dziecięce służące ich celowi i sanki ręczne.

(2) Rückstrahler dürfen nicht höher als 50 Zentimeter, Schlußlichter nicht höher als 125 Zentimeter über dem Erdboden angebracht werden. Rückstrahler dürfen weder verdeckt noch verschmutzt sein. Die wirksame Fläche eines Rückstrahlers darf nicht größer als 20 Quadratzentimeter sein. Zulässig sind nur solche Rückstrahler, die nach den im Deutschen Reich geltenden Vorschriften hergestellt und amtlich geprüft sind. Auf den Rückstrahlern muß das Prüfzeichen sowie der Name und Wohnort des Herstellers (bei Herstellung im Ausland der Name des im Inland zugelassenen Vertreters) angegeben sein.

(3) Die über die Vorschriftsmäßigkeit des Rückstrahlers ausgestellte Bescheinigung ermächtigt den Inhaber, während ihrer Gültigkeitsdauer Rückstrahler desselben Typs mit dem amtlichen Prüfzeichen zu versehen. Erweist sich der Inhaber der Bescheinigung als unzuverlässig, so kann die Ermächtigung von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) entzogen werden. In diesem Falle ist die Bescheinigung abzuliefern, erforderlichenfalls einzuziehen. Auf Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) können jederzeit beim Inhaber der Bescheinigung kostenlos Proben aus der laufenden Herstellung oder aus dem Lager der genehmigten Rückstrahler zu Prüfzwecken entnommen werden.

IV. Besondere Bau- und Betriebsvorschriften für Kraftfahrzeuge, Kraftfahrzeuganhänger und Fahrräder.

A. Kraftfahrzeuge.

§ 31

Bau- und Betriebsvorschriften.

(1) Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger müssen beim Betrieb auf öffentlichen Straßen den im Deutschen Reich jeweils geltenden Bau- und Betriebsvorschriften entsprechen. Ausgenommen hiervon sind Kraftfahrzeuge mit einer Höchstgeschwindigkeit bis 6 Kilometer je Stunde, sofern sie nicht auf Reichsautobahnen betrieben werden.

(2) Soweit in den im Deutschen Reich geltenden Bau- und Betriebsvorschriften besondere Zuständigkeiten festgelegt sind, tritt im Generalgouvernement an Stelle der im Deutschen Reich zuständigen Behörden die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) oder die von ihr beauftragte Stelle.

B. Fahrräder.

§ 32

Beleuchtung an Fahrrädern.

(1) Die Beleuchtung der Fahrbahn nach vorn muß weiß oder schwach gelb sein. Das Licht muß auf 300 Meter sichtbar sein; es darf nicht blenden. Der Lichtkegel muß mindestens so geneigt sein, daß seine Mitte in 5 Meter Entfernung vor der Lampe nur halb so hoch liegt wie bei seinem Austritt aus der Lampe. Die Lampen müssen am Fahrrad so angebracht sein, daß während der Fahrt ihre Neigung zur Fahrbahn nicht verändert werden kann.

(2) Bei elektrischer Fahrradbeleuchtung müssen Spannung und Leistungsaufnahme der Glühlampe

(2) Szkiełek odblaskowych nie wolno umieszczać wyżej niż na 50 centymetrów, światła tylnych nie wyżej niż na 125 centymetrów nad powierzchnią ziemi. Szkiełka odblaskowe nie mogą być zasłonięte ani zabrudzone. Skuteczna powierzchnia szkiełka odblaskowego nie może być większa niż 20 centymetrów kwadratowych. Dopuszczalne są tylko takie szkiełka odblaskowe, które są sporządzone i urzędowo zbadane według przepisów obowiązujących w Rzeszy Niemieckiej. Na szkiełkach odblaskowych musi być umieszczony znak kontrolny jako też nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy (przy wytwarzaniu zagranicą nazwisko zastępcy dopuszczonego w kraju).

(3) Wystawione zaświadczenie o prawidłowości szkiełka odblaskowego upoważnia właściciela w czasie trwania jego ważności do zaopatrywania szkiełek odblaskowych tego samego typu w urzędowy znak kontrolny. Jeżeli właściciel zaświadczenia okaże się niegodnym zaufania, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może je cofnąć. W tym wypadku należy zaświadczenie zwrócić, w razie potrzeby skonfiskować. Na zarządzenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych) można do celów badania pobrać każdorazowo u właściciela zaświadczenia bezpłatnie próbki z bieżącej fabrykacji lub ze składu dozwolonych szkiełek odblaskowych.

IV. Specjalne przepisy budowy i ruchu dla pojazdów mechanicznych, wozów przyczepnych pojazdów mechanicznych i rowerów.

A. Pojazdy mechaniczne.

§ 31

Przepisy dotyczące budowy i ruchu

(1) Pojazdy mechaniczne i ich wozy przyczepne muszą w czasie kursowania na drogach publicznych odpowiadać przepisom dotyczącym budowy i ruchu, obowiązującym każdorazowo w Rzeszy Niemieckiej. Wyłączone są pojazdy mechaniczne o maksymalnej szybkości do 6 kilometrów na godzinę, o ile nie kursują na autostradach Rzeszy.

(2) O ile w przepisach budowy i ruchu, obowiązujących w Rzeszy Niemieckiej, ustalono specjalne właściwości, w miejsce władz właściwych w Rzeszy Niemieckiej wstępuje w Generalnym Gubernatorstwie Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) lub upoważniona przez niego placówka.

B. Rowery.

§ 32

Oświetlenie przy rowerach.

(1) Oświetlenie jezdni przed rowerem musi być białe lub blade żółte. Światło musi być widoczne na 300 metrów; nie może ono oślepiać. Stożek światła musi być co najmniej w ten sposób nachylony, ażeby jego środek znajdował się w odległości 5 metrów przed lampą tylko do połowy tak wysoko jak przy jego wyjściu z lampy. Lampy muszą być umieszczone przy rowerze w ten sposób, ażeby podczas jazdy ich nachylenie ku jezdni nie mogło ulegać zmianie.

(2) Przy elektrycznym oświetleniu rowerów napięcie i moc pobierana przez żarówkę musi się

mit Spannung und Leistungsabgabe der Lichtmaschine übereinstimmen; auf Maschine und Lampe müssen Spannung und Leistungsabgabe (-aufnahme) angegeben sein. Leistungsaufnahme der Glühlampe und Leistungsabgabe der Lichtmaschine dürfen bei einer Geschwindigkeit des Fahrrades von 15 Kilometer je Stunde 3 Watt nicht übersteigen.

(3) Elektrische Fahrradlampen müssen nach den im Deutschen Reich jeweils geltenden Vorschriften in einer amtlich genehmigten Bauart hergestellt, geprüft und genehmigt sein. Auf den Fahrradlampen muß das amtliche Prüfzeichen angegeben sein. Der Inhaber einer Bescheinigung über die amtliche Genehmigung ist ermächtigt, während ihrer Gültigkeitsdauer auf den Fahrradlampen durch Anbringung des amtlichen Prüfzeichens die Übereinstimmung mit dem genehmigten Muster zu bestätigen und die Lampen in den Verkehr zu bringen.

(4) Die auf der Genehmigungsbescheinigung beruhenden Befugnisse erlöschen nach drei Jahren, sofern ihre Gültigkeitsdauer nicht verlängert worden ist. Erweist sich der Inhaber der Bescheinigung als unzuverlässig, so kann die Ermächtigung von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) entzogen werden. In diesem Falle ist die Bescheinigung abzuliefern, erforderlichenfalls einzuziehen. Auf Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) können jederzeit beim Inhaber der Bescheinigung kostenlos Proben aus der laufenden Herstellung oder aus dem Lager der genehmigten elektrischen Fahrradlampen zu Prüfzwecken entnommen werden.

§ 33

Schlußlichter.

Fahrräder müssen bei Dunkelheit oder starkem Nebel rote Schlußlichter führen (§ 22 der Straßenverkehrsordnung vom 17. Mai 1941 — VBiGG. S. 349). Bei Verwendung elektrischer Schlußlichter müssen diese nach Vorschriften die Anforderungen eines den Vorschriften des § 30 Abs. 2 und 3 entsprechenden roten Rückstrahlers erfüllen.

§ 34

Rückstrahler an Tretteilen.

Erstmalig in den Verkehr gebrachte Fahrräder müssen außer dem roten Schlußlicht (§ 33) an beiden Seiten der Tretteile (Pedale) Rückstrahler von gelber Färbung führen. Die Rückstrahler dürfen weder verdeckt noch verschmutzt sein. Für ihre Anbringung, Beschaffenheit und Prüfung gelten die Vorschriften des § 30 Abs. 2 und 3.

§ 35

Bremsen an Fahrrädern.

Fahrräder müssen zwei voneinander unabhängige Bremsen haben.

V. Schlußbestimmungen.

§ 36

Zuständigkeiten.

(1) Örtlich zuständig zur Ausführung dieser Verordnung ist der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — des Wohnorts,

zgodzić z napięciem i mocą oddawaną przez prądnicę; na prądnicy i lampie musi być podane napięcie i moc oddawana (pobierana). Moc pobierana przez żarówkę i moc oddawana przez prądnicę nie mogą przewyższać 3 watów przy szybkości roweru 15 kilometrów na godzinę.

(3) Elektryczne lampy rowerów muszą być wytworzone, zbadane i zatwierdzone podług urzędowo zezwolonej konstrukcji, stosownie do przepisów obowiązujących każdorazowo w Rzeszy Niemieckiej. Na lampach rowerów musi być umieszczony urzędowy znak kontrolny. Właściciel zaświadczenia, zawierającego urzędowe pozwolenie, jest upoważniony w czasie okresu ważności potwierdzić zgodność z zezwolonym wzorem przez umieszczenie urzędowego znaku i używać lamp do komunikacji.

(4) Uprawnienia, opierające się na zaświadczeniu zezwolenia, gasną po upływie trzech lat, o ile okres ich ważności nie został przedłużony. Jeżeli właściciel zaświadczenia okaże się niegodnym zaufania, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może cofnąć upoważnienie. W tym wypadku należy zwrócić zaświadczenie, w razie potrzeby skonfiskować. Na zarządzenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych) można do celów badania pobrać bezpłatnie każdorazowo u właściciela zaświadczenia próbki z bieżącej fabrykacji lub ze składu dozwolonych elektrycznych lamp do rowerów.

§ 33

Światła tylne.

Z nastaniem ciemności lub podczas silnej mgły rowery muszą być zaopatrzone w czerwone światła tylne (§ 22 ordynacji drogowo-komunikacyjnej z dnia 17 maja 1941 r. — Dz. Rozp. GG. str. 349). Przy używaniu elektrycznych świateł tylnych muszą one po zgaszeniu czynić zadość wymaganiom czerwonego światła tylnego, odpowiadającego przepisom § 30 ust. 2 i 3.

§ 34

Szkiełka odbłaskowe przy pedałach.

Wprowadzone po raz pierwszy do ruchu rowery muszą być zaopatrzone nie tylko w czerwone światło tylne (§ 33), lecz prócz tego w szkiełka odbłaskowe o żółtym zabarwieniu po obu stronach pedałów. Szkiełka odbłaskowe nie mogą być zastąpione ani zabrudzone. Odnośnie do ich umieszczenia, właściwości i badania obowiązują przepisy § 30 ust. 2 i 3.

§ 35

Hamulce przy rowerach.

Rowery muszą posiadać dwa niezależne od siebie hamulce.

V. Postanowienia końcowe.

§ 36

Właściwości.

(1) Miejscowo właściwym do wykonania tego rozporządzenia jest starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — miejsca

mangels eines solchen des Aufenthaltsorts (bei juristischen Personen, Firmen oder Behörden: des Sitzes oder der beteiligten Niederlassung oder Dienststelle) des Antragstellers oder Betroffenen, soweit nichts anderes bestimmt ist (§§ 9 und 13). Die Verfügungen der örtlich zuständigen Behörde sind für das gesamte Gebiet des Generalgouvernements wirksam. Anträge können mit Zustimmung der örtlich zuständigen Behörde von einer gleichgeordneten auswärtigen Behörde behandelt und entschieden werden. Verlangt die Verkehrssicherheit ein sofortiges Eingreifen, so kann an Stelle der örtlich zuständigen Behörde jede ihr gleichgeordnete Behörde Maßnahmen auf Grund dieser Verordnung vorläufig treffen.

(2) Die auf Grund dieser Verordnung festgelegten Zuständigkeiten werden für die Dienstbereiche der Wehrmacht, Polizei, Deutschen Post Osten und Ostbahn, der Waffen-SS sowie der Schutzstaffeln der NSDAP durch deren zuständige Dienststellen wahrgenommen.

§ 37

Geltungsbereich.

Diese Verordnung ist auf den gesamten Straßenverkehr anzuwenden, soweit nicht für den Verkehr auf Kraftfahrbahnen oder für einzelne Verkehrsarten, insbesondere für den Schienenverkehr, Sonderrecht gilt. Sie enthält zusammen mit der Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr vom 20. Dezember 1940 (VBIGG. I S. 379) und der Verordnung über das Verhalten im Straßenverkehr vom 17. Mai 1941 — StVO — (VBIGG. S. 349) die ausschließliche Regelung des Verhaltens im Straßenverkehr und der Zulassung von Personen und Fahrzeugen zum Straßenverkehr.

§ 38

Ausnahmen.

(1) Ausnahmen von den Vorschriften dieser Verordnung kann die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) oder die von ihr bestimmte Stelle allgemein oder für einzelne Fälle genehmigen.

(2) Die Wehrmacht, die Polizei, die Feuerwehr, der Grenzaufwachtsdienst sowie die Waffen-SS und die Schutzstaffeln der NSDAP sind von den Vorschriften dieser Verordnung befreit, soweit die Erfüllung ihrer hoheitlichen Aufgaben es erfordert.

§ 39

Strafbestimmungen.

(1) Wer den Vorschriften dieser Verordnung oder den hierzu ergehenden Anordnungen vorsätzlich oder fahrlässig zuwiderhandelt, wird nach Maßgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBIGG. I S. 300) bestraft. Den Strafbescheid erläßt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(2) Ist der Beschuldigte ein Deutscher, so kann er an Stelle der Beschwerde gemäß § 5 Abs. 2 der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBIGG. I S. 300) binnen einer Frist von zwei Wochen nach Zustellung des Strafbescheids Antrag auf Entscheidung durch das Deutsche Gericht stellen. Der Antrag ist beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) einzureichen, der ihn unverzüglich mit den Vorgängen an die Deutsche

zamieszkania, w braku takiego miejsca pobytu (u osób prawnych, firm lub władz: siedziby lub zainteresowanego oddziału albo placówki urzędowej) wnioskodawcy lub zainteresowanego, o ile nie postanowiono inaczej (§§ 9 i 13). Zarządzenia miejscowo właściwej władzy obowiązują dla całego obszaru Generalnego Gubernatorstwa. Wnioski mogą być rozpatrywane i rozstrzygane przez równorzędną, zamiejscową władzę za zgodą miejscowo właściwej władzy. Jeżeli bezpieczeństwo ruchu wymaga natychmiastowego wkroczenia, to zamiast miejscowo właściwej władzy może każda równorzędna władza zarządzić tymczasowo środki na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(2) Ustalone na podstawie niniejszego rozporządzenia właściwości przysługują dla zakresów służbowych Sił Zbrojnych, Policji, Niemieckiej Poczty Wschodu i Kolei Wschodniej, Waffen-SS jako też Schutzstaffel NSDAP ich właściwym placówkom służbowym.

§ 37

Zakres mocy obowiązującej.

Niniejsze rozporządzenie stosować należy do całego ruchu drogowego, o ile dla ruchu na jezdniach samochodowych lub dla poszczególnych rodzajów ruchu, w szczególności dla ruchu na szynach, nie obowiązuje prawo specjalne. Zawiera ono łącznie z rozporządzeniem o dopuszczeniu osób do ruchu drogowego z dnia 20 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 379) i rozporządzeniem o zachowaniu się w ruchu drogowym z dnia 17 maja 1941 r. — ODK — (Dz. Rozp. GG. str. 349) wyłączne uregulowanie zachowania się w ruchu drogowym i dopuszczenia osób i pojazdów do ruchu drogowego.

§ 38

Wyjątki.

(1) Na wyjątki od przepisów niniejszego rozporządzenia może zezwolić ogólnie lub dla poszczególnych wypadków Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) albo ustanowiona przez niego placówka.

(2) Siły Zbrojne, Policja, Straż Pożarna, Służba Ochrony Pogranicza jako też Waffen-SS i Schutzstaffel NSDAP zwolnione są od przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile tego wymaga wypełnianie ich zadań zwierzchniczych.

§ 39

Postanowienia karne.

(1) Kto umyślnie lub z niedbalstwa wykracza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia lub zarządzeniom, które mają być do niego wydane, podlega karze stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300). Orzeczenie karne wydaje starosta powiatowy (starosta miejski).

(2) Jeżeli obwiniony jest Niemcem, to może on w miejsce zażalenia stosownie do § 5 ust. 2 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300) w przeciągu terminu dwutygodniowego po doręczeniu orzeczenia karnego postawić wniosek o rozstrzygnięcie przez Sąd Niemiecki. Wniosek należy złożyć u starosty powiatowego (starosty miejskiego), który przesyła go bezzwłocznie wraz

§ 41

Inkrafttreten.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1943 in Kraft; abweichend hiervon treten in Kraft:

1. der § 40 Abs. 2 am Tage der Verkündung,
2. der § 21 Abs. 2 und 3 und der § 30 am 1. April 1943,
3. der § 22 Abs. 1 bis 3 am 1. April 1943, für die am 1. April 1943 bereits im Betrieb befindlichen Fahrzeuge jedoch erst am 1. Januar 1944,
4. der § 32, Abs. 2 bis 4, und der § 35 für die am 1. Januar 1943 im Betrieb befindlichen Fahrräder erst am 1. Januar 1944,
5. die §§ 16, 17 und 18 erst nach besonderer Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung).

In den Fällen der Nrn. 2 bis 4 gelten die bisherigen Bestimmungen bis zum Inkrafttreten der neuen Bestimmungen weiter.

(2) Am 1. Januar 1943 treten sämtliche Vorschriften außer Kraft, die den gleichen Gegenstand wie diese Verordnung oder die im § 37 genannten Verordnungen regeln, insbesondere

1. die Verordnung über die Zulassung von Kraftfahrzeugen im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (VBI GG. S. 205);
2. die Erste Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Zulassung von Kraftfahrzeugen im Generalgouvernement vom 8. Dezember 1939 (VBI GG. S. 213);
3. die Zweite Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Zulassung von Kraftfahrzeugen im Generalgouvernement vom 5. Februar 1940 (VBI GG. II S. 81);
4. die Verordnung über den Verkehr mit Fahrrädern auf öffentlichen Wegen vom 15. Juli 1937 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 58 Pos. 458) mit folgender Maßgabe:
 - a) Bis zum 31. Dezember 1943 müssen Fahrräder (durch Treten fortbewegte zwei- oder mehrradrige Landfahrzeuge), soweit sie nach der Verordnung der Registrierungspflicht unterliegen, gegen Zahlung der in der Verordnung festgesetzten Gebühr registriert werden. Die Gebühren stehen in voller Höhe den Gemeinden zu. Sie sind ausschließlich zur Straßenunterhaltung zu verwenden;
 - b) statt der Registrierungskennzeichen sind Ausweise nach näheren Bestimmungen der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) zu verwenden.

§ 42

Übergangsbestimmungen.

(1) Halter von Kraftfahrzeugen und Anhängern, die im Zeitpunkt des Inkrafttretens dieser Verordnung im Generalgouvernement zum Verkehr zugelassen sind, haben die Zuteilung eines neuen

§ 41

Wejście w życie.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r.; odmiennie od tego wchodzi w życie:

1. § 40 ust. 2 z dniem ogłoszenia,
2. § 21 ust. 2 i 3 i § 30 z dniem 1 kwietnia 1943 r.,
3. § 22 ust. 1 do 3 z dniem 1 kwietnia 1943 r., jednak dla pojazdów, znajdujących się w ruchu już w dniu 1 kwietnia 1943 r., dopiero z dniem 1 stycznia 1944 r.,
4. § 32 ust. 2 do 4 i § 35 dla znajdujących się w ruchu w dniu 1 stycznia 1943 r. rowerów dopiero w dniu 1 stycznia 1944 r.,
5. §§ 16, 17 i 18 dopiero na specjalne zarządzenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

W wypadkach p. 2 do 4 obowiązują nadal dotychczasowe postanowienia aż do wejścia w życie nowych postanowień.

(2) Z dniem 1 stycznia 1943 r. tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, które regulują ten sam przedmiot co niniejsze rozporządzenie lub rozporządzenia wymienione w § 37, w szczególności

1. rozporządzenie o dopuszczeniu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 205);
2. Pierwsze rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o dopuszczeniu do ruchu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 grudnia 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 213);
3. Drugie rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o dopuszczeniu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 5 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 81);
4. rozporządzenie o ruchu rowerów na drogach publicznych z dnia 15 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458) z następującą zmianą:
 - a) Do dnia 31 grudnia 1943 r. rowery (poruszane siłą nóg dwu lub więcej kołowe pojazdy lądowe), o ile stosownie do rozporządzenia podlegają obowiązkowi rejestracji, muszą być zarejestrowane za uiszczeniem opłaty ustalonej w rozporządzeniu. Opłaty przysługują w pełnej wysokości gminom. Należy ich używać wyłącznie do utrzymywania dróg;
 - b) zamiast znaków rejestracyjnych używać należy dowodów podług bliższych postanowień Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych).

§ 42

Postanowienia przejściowe.

(1) Posiadacze pojazdów mechanicznych i wozów przyczepnych, dopuszczonych do ruchu w Generalnym Gubernatorstwie w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni zło-

amtlichen Kennzeichens für Kraftfahrzeuge oder eines Zulassungszeichens für Anhänger nach Maßgabe der §§ 3 und 9 binnen einer Frist zu beantragen, die ihnen vom zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — durch besondere Verfügung oder durch öffentliche Bekanntmachung gesetzt wird. Bis zum Ablauf der Frist gelten für die Zulassung, den Bau und Betrieb der Fahrzeuge die bisherigen Bestimmungen. Nach Ablauf der Frist ist die Führung des bisherigen Kennzeichens untersagt; der Betrieb von Fahrzeugen, die nach den bisherigen Vorschriften zur Führung eines amtlichen Kennzeichens nicht verpflichtet waren, ist mit Fristablauf untersagt, sofern nicht ein nach dieser Verordnung erforderliches amtliches Kennzeichen oder Zulassungszeichen zugeteilt worden ist.

(2) Die Zuteilung eines amtlichen Kennzeichens oder Zulassungszeichens im Sinne des Abs. 1 Satz 1 erfolgt auf Grund einer Prüfung des Fahrzeugs durch einen amtlich anerkannten Sachverständigen. Ergibt die Prüfung, daß das Fahrzeug dieser Verordnung nicht in vollem Umfange entspricht, so ist die Fortdauer der Betriebserlaubnis und die Zuteilung des neuen Kennzeichens nur zulässig, wenn der Sachverständige nach Weisung des Leiters der Technischen Prüfstelle für den Kraftfahrzeugverkehr im Generalgouvernement im Gutachten bestätigt hat, daß die festgestellten Mängel nicht verkehrgefährdend und ihre Beseitigung mit ungewöhnlichen Beschaffungs- oder Materialschwierigkeiten verbunden ist. Nach Vorschlag des amtlich anerkannten Sachverständigen kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — für die Beseitigung aller oder einzelner Mängel eine Frist setzen. Im Kraftfahrzeug- oder Anhängerschein ist zu vermerken, daß trotz der Mängel, die einzeln anzugeben sind, die Betriebserlaubnis — befristet oder unbefristet — fort dauert.

K r a k a u, den 8. August 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

żyć wniosek o przydzielenie nowego urzędowego znaku rejestracyjnego dla pojazdów mechanicznych lub znaku dopuszczenia dla wozu przyczepnego, stosownie do §§ 3 i 9 w terminie, ustanowionym dla nich przez właściwego starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — drogą specjalnego zarządzenia lub publicznego ogłoszenia. Aż do chwili upływu terminu obowiązują w stosunku do dopuszczenia, budowy i ruchu pojazdów dotychczasowe postanowienia. Po upływie terminu zakazuje się używania dotychczasowego znaku rejestracyjnego; zakazuje się ruchu pojazdów, nie obowiązanych według dotychczasowych przepisów do używania urzędowego znaku rejestracyjnego, z chwilą upływu terminu, jeśli nie przydzielono wymaganego stosownie do niniejszego rozporządzenia urzędowego znaku rejestracyjnego lub znaku dopuszczenia.

(2) Przydzielenie urzędowego znaku rejestracyjnego lub znaku dopuszczenia w myśl art. 1 zdanie 1 następuje na podstawie badania pojazdu przez urzędowo uznanego rzeczoznawcę. Jeżeli badanie okaże, że pojazd nie odpowiada w pełnych rozmiarach niniejszemu rozporządzeniu, to dalsza ważność zezwolenia na dopuszczenie do ruchu i przydzielenie nowego znaku rejestracyjnego jest dopuszczalna tylko wtedy, jeżeli rzeczoznawca według zlecenia Kierownika Technicznego Urzędu Badania Ruchu Pojazdów Mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie potwierdził w orzeczeniu, że stwierdzone braki nie zagrażają ruchowi i że ich usunięcie połączone jest z niezwykłymi trudnościami z powodu nabycia lub braku materiału. Na propozycję urzędowo uznanego rzeczoznawcy, może starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — ustanowić termin dla usunięcia wszystkich lub poszczególnych braków. W dowodzie rejestracyjnym pojazdu mechanicznego lub wozu przyczepnego należy zanotować, że mimo braków, które należy wyszczególnić, zezwolenie na dopuszczenie do ruchu — terminowe lub bezterminowe — zachowuje nadal ważność.

K r a k a u, dnia 8 sierpnia 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Anlage
zu § 9 Abs. 2

Załącznik
według § 9 ust. 2

**Plan für die Kennzeichnung
der Kraftfahrzeuge**
(Unterscheidungszeichen)

Distrikte:	
Krakau	Ost I
Lublin	Ost II
Radom	Ost III
Warschau	Ost IV
Galizien	Ost V

**Plan oznaczenia pojazdów
mechanicznych**
(Znaki rozpoznawcze)

Okręgi:	
Krakau	Ost I
Lublin	Ost II
Radom	Ost III
Warschau	Ost IV
Galizien (Galicja)	Ost V

Anordnung**über die Weiterbenutzung von Kraftfahrzeugen.**

Vom 30. September 1942.

Auf Grund des § 40 Nr. 2 der Verordnung über die Zulassung von Fahrzeugen zum Straßenverkehr vom 8. August 1942 (VBIGG. S. 577) ordne ich an:

§ 1

Kraftfahrzeuge dürfen im Generalgouvernement nur verkehren, wenn sie

1. eines der amtlichen Kennzeichen WH, WL, WM, RP, DR, Pol., // tragen oder
2. auf ein amtliches Kennzeichen des Generalgouvernements (Ostnummer) zugelassen und besonders gekennzeichnet sind oder
3. im Reich, im Protektorat Böhmen und Mähren und in den besetzten Gebieten auf Grund der dort geltenden Bestimmungen weiterbenutzt werden dürfen. Die Pflicht zur Ummeldung (gemäß § 13 Abs. 2 der Verordnung über die Zulassung von Fahrzeugen zum Straßenverkehr vom 8. August 1942, VBIGG. S. 577) bei Verlegung des Standorts in das Generalgouvernement bleibt unberührt.

§ 2

(1) Die besondere Kennzeichnung gemäß § 1 Nr. 2 erfolgt nur, wenn ein öffentliches Interesse an der Weiterbenutzung der Kraftfahrzeuge besteht.

(2) Die besondere Kennzeichnung ist bei dem für den Standort des Kraftfahrzeuges zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zu beantragen. Dieser entscheidet nach pflichtgemäßem Ermessen und ist bei seiner Entscheidung nur an die von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung — Abteilung Straßenverkehr) erlassenen Vorschriften gebunden.

§ 3

(1) Zuständig für die Anbringung der besonderen Kennzeichnung der Kraftfahrzeuge auf Grund eines nach § 2 Abs. 2 ergangenen Entscheides ist jeder Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt.

(2) Die besondere Kennzeichnung ist im Kraftfahrzeugschein zu vermerken. Die besondere Kennzeichnung erfolgt durch Anbringung eines Winkels nach vorgeschriebenem Muster mittels Schablone oder Gummistempels auf dem amtlichen Kennzeichen. Der Winkel ist mit dem Dienststempel abzustempeln.

§ 4

Erfolgt die besondere Kennzeichnung durch einen anderen als den nach § 2 Abs. 2 zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt, so ist der für den regelmäßigen Standort zuständige Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Straßenverkehrsamt — zu benachrichtigen.

Zarządzenie**o dalszym używaniu pojazdów mechanicznych.**

Z dnia 30 września 1942 r.

Na podstawie § 40 p. 2 rozporządzenia o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego z dnia 8 sierpnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 577) zarządzam:

§ 1

Pojazdy mechaniczne mogą kursować w Generalnym Gubernatorstwie tylko wtedy, gdy

1. zaopatrzone są w jeden z urzędowych znaków rejestracyjnych WH, WL, WM, RP, DR, Pol, // albo
2. dopuszczone są do ruchu ze znakiem rejestracyjnym Generalnego Gubernatorstwa (numer Ost) i są specjalnie oznaczone albo
3. w Rzeszy, w Protektoracie Czech i Moraw i na obszarach okupowanych mogą być nadal używane na podstawie obowiązujących tam postanowień. Obowiązek przemeldowania (stosownie do § 13 ust. 2 rozporządzenia o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego z dnia 8 sierpnia 1942 r., Dz. Rozp. GG. str. 577) przy przeniesieniu miejsca stałego postoju do Generalnego Gubernatorstwa pozostaje niezmienny.

§ 2

(1) Specjalne oznaczenie stosownie do § 1 p. 2 następuje tylko wtedy, gdy interes publiczny wymaga dalszego używania pojazdu mechanicznego.

(2) Wniosek o specjalne oznaczenie należy złożyć u starosty powiatowego (starosty miejskiego) — w urzędzie ruchu drogowego — właściwego dla miejsca stałego postoju pojazdu mechanicznego. Rozstrzyga on według zgodnego z obowiązkiem uznania i przy swoim rozstrzygnięciu związany jest tylko przepisami, wydanymi przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych — Wydział Ruchu Drogowego).

§ 3

(1) Właściwym dla umieszczenia specjalnego oznaczenia pojazdu mechanicznego na podstawie orzeczenia, wydanego według § 2 ust. 2, jest każdy starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego.

(2) Specjalne oznaczenie zanotować należy w dowodzie rejestracyjnym. Specjalne oznaczenie uskutecznia się przez umieszczenie kąta według przepisanej wzoru przy pomocy szablonu lub stempla gumowego na urzędowym znaku rejestracyjnym. Kąt należy ostemplować stemplem urzędowym.

§ 4

Jeżeli specjalne oznaczenie uskutecznia inny starosta powiatowy (starosta miejski) — urząd ruchu drogowego — niż właściwy według § 2 ust. 2, to należy zawiadomić starostę powiatowego (starostę miejskiego) — urząd ruchu drogowego — właściwego dla miejsca stałego postoju.

§ 5

Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften des § 1 werden nach § 39 der Verordnung über die Zulassung von Fahrzeugen zum Straßenverkehr vom 8. August 1942 (V.B.I.G.G. S. 577) bestraft.

§ 6

Diese Anordnung tritt am 1. Januar 1943 in Kraft.

K r a k a u, den 30. September 1942.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Innere Verwaltung
Dr. Siebert

§ 5

Wykroczenia przeciw przepisom § 1 podlegają karze według § 39 rozporządzenia o dopuszczeniu pojazdów do ruchu drogowego z dnia 8 sierpnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 577).

§ 6

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r.

K r a k a u, dnia 30 września 1942 r.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Spraw Wewnętrznych
Dr Siebert

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,- Zloty (6,- RM.) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.) Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstrasse 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: V.B.I.G.G. (früher: Verordnungsblatt GGP I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,- złotych (6,- RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według obrotowości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.) Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skróty: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).